MAY
MR F W [illegible]ERGSMA,
17[illegible] NIAGARA ST
ST CATHARINES, ONT

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

SEPTEMBER 30, 1966 — No. 768 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

KERKEN ZOEKEN DE WEG NAAR DE INDUSTRIELE SAMENLEVING

door Dr. L. ZIELHUIS

①

Als een emigrant bij een "trip" naar Nederland zijn familie heeft bezocht en na zoveel jaren weer is bijgepraat, kijkt hij als vanzelf verder om zich heen in zijn gewezen vaderland. 's Zondags bij de kerkgang hoopt hij een vertrouwde plek terug te vinden. Ja, de meeste mensen zitten nog op hun plaats net als vroeger, alleen een beetje ouder en de kleine kinderen zijn nu groot. Het zal een tref zijn als zijn oude dominee nog op dezelfde kansel staat.

Maar hij zal in de kerk spoedig merken dat ook in Nederland niet alles bij het oude is gebleven. Nieuwe liederen, een andere liturgie hier en daar, maar ook nieuwe activiteiten van de kerk vallen hem op. En zo kan het gebeuren dat hij een industriepredikant hoort preken. Die kans is nog niet groot, want er zijn er in de nederlandse protestantse kerken nog maar een stuk of tien.

Wat willen de kerken toch met dit nieuwe initiatief? In de wereldkerk is het geen nieuwtje meer. De rooms-katholieke kerk kent in Frankrijk de priester-arbeider en heeft in Nederland honderdtwintig geestelijken ingezet voor het bedrijfsapostolaat. In de protestantse kerken in de Verenigde Staten van Amerika zijn in Detroit en Chicago belangrijke initiatieven op dit gebied genomen. Wie in Engeland door een fabriek loopt kan daar een "industrial chaplain" tegenkomen. De duitse kerken hebben hun "Sozialpfarrer". Maar de nederlandse kerken zijn hier heus niet mee begonnen omdat men andere landen wilde na-apen. Eerst toen men zelf bezig was ontdekte men wat in de wereldkerk op dit gebied gebeurde.

Maar de vraag blijft liggen: wat willen de kerken dan toch met dit werk?

Het zal het beste zijn enkele voorbeelden te beschrijven. Omdat de schrijver van dit artikel het beste in de gereformeerde kerken thuis is, is dit artikel vanuit deze hoek geschreven. Maar U hebt hier helemaal niet met een typisch gereformeerde zaak te maken. De huidige industriepredikanten behoren tot de hervormde, gereformeerde en christelijk gereformeerde kerken. We kunnen verwachten dat in de toekomst ook predikanten uit andere kerken voor dit werk zullen worden aangetrokken.

Ruwweg vijftien jaar geleden kwamen in de provincie Overijssel enkele leden van de gereformeerde kerken bij elkaar. Er waren predikanten onder hen en mensen, die elke dag met de fabriek te maken hadden. Ze trokken bij hun kerkeraden aan de bel. Ze gingen naar de classes.

Want er was iets aan de hand. Nederland had na de oorlog een emigratiegolf naar het buitenland. Maar al spoedig zette zich daarnaast een migratiebeweging in het binnenland door. Er verhuizen elk jaar in ons land een half miljoen mensen. Want ze gingen het werk zoeken waar het na de oorlog in ons land steeds meer te vinden is: in de industrie. En zo kwamen er ook in Twente duizenden leden van de gereformeerde kerken in de nieuwe industriewijken. In andere streken liepen dorpskerken terug: in een drents veendorp kwam de gemeente van duizend zielen op een ruime zeshonderd. Maar in Enschede groeide de gereformeerde kerk van duizend tot een kleine vierduizend leden. En was men er nu met uitbreiding van het aantal predikantsplaatsen en het neerzetten van nieuwe kerkgebouwen?

Nee, dat was nu juist wat die groep in Twente bezig hield. De kerk moest meer doen. Bij hen leefde de onrust: weet de kerk eigenlijk wel wat er aan deze mensen gebeurt, als ze de industrie binnenstappen? Er is meer aan de hand dan zoveel loon en een ander huis. Deze mensen, die meestal van het platteland kwamen, gaan een andere wereld binnen. En begin nu alsjeblieft niet met kreten als: nu worden we massamensen, door de industrie komt onkerkelijkheid, en dergelijke meer. Want dit zijn gevaarlijke leuzen, die suggereren dat de boer van huis uit dichter bij God staat dan de ondernemer en de fabrieksarbeider. Neen, begin nu maar eerst met te erkennen dat we als kerk niet zoveel van de industriële wereld afweten. Dit is onze zorg: herkent in de zondagse preek de man, die elke dag achter weefmachines staat, ook zijn dagelijks gevecht om daar op die plaats christen te zijn? Als de ouderling op huisbezoek komt heeft hij dan weet van het leven van een meisje op de typekamer? Is er het gesprek van de christenen onder elkaar over het hoe van de omgang met je collega's en de chef of de ondergeschikte? Of doen we zo maar wat en proberen we het soms niet eens meer om de weg van de zondag naar de maandag te vinden?

In elk geval het gesprek over deze zaak werd door de kerk zelf aangevat. Met alle waardering voor de christelijke organisaties hadden de kerken de overtuiging: hier ligt ook een typische taak voor de kerk. Zo werd een Regionale Raad voor Kerk en Industrie opgericht, waarvan de leden door de kerken in hun vergaderingen werden benoemd.

Met vallen en opstaan heeft men doorgezet: conferenties werden belegd, nota's geschreven, af en toe kwam er een publicatie. Voor de jeugd, die in de hoogste klassen van de lagere technische scholen en de huishoudscholen zat, werd voor hun binnenstappen in de fabriekspoort een bezinningsmorgen op school gegeven. Uiteindelijk is in de loop der jaren dit werk zo gegroeid dat vorig jaar een aparte industriepredikant werd beroepen voor de provincie Overijssel. Hij is nu bezig dit werk te stimuleren en te leiden. Hij zoekt contact met collega's uit andere kerken. Samen bouwen ze nu een relatie met het bedrijfsleven zelf op: gesprekken met ondernemingsraden, conferenties, bezoeken aan bepaalde bedrijven e.d.

In andere streken van ons land kwam het ook tot activiteit. In de Zaanstreek gaf Ds. Habermehl, die nu in Canada werkt, een cursus voor ouderlingen. Hieruit groeide zijn boek over "Ons Dagelijks Werk". In Friesland is in Drachten een werkgroep van gemeenteleden gevormd, die zorgde voor excursies van ambtsdragers die zelf niet het industriële leven kennen, naar een groot bedrijf. In Drente hield een gemeente in één van de predikantswijken voor jonge, pas binnenkomende gezinnen gespreksavonden bij de mensen thuis.

Door de generale synode werd een industriepredikant in algemene dienst mede benoemd om al dit werk te stimuleren en te begeleiden. Want er zou ook nog wel meer kunnen worden genoemd. Landelijk wordt er nu een Informatieblad uitgegeven dat een paar keer per jaar aan ieder die het aanvraagt, wordt verstrekt.

Ik hoop dat het echter uit de gegeven voorbeelden duidelijk is hoeveel er op dit terrein aangepakt kan worden juist op het vlak van het gewone gemeentelijk leven. Maar hoe intensiever men bezig is des te meer blijkt er behoefte aan gespecialiseerde predikanten, die hiervoor worden ingezet.

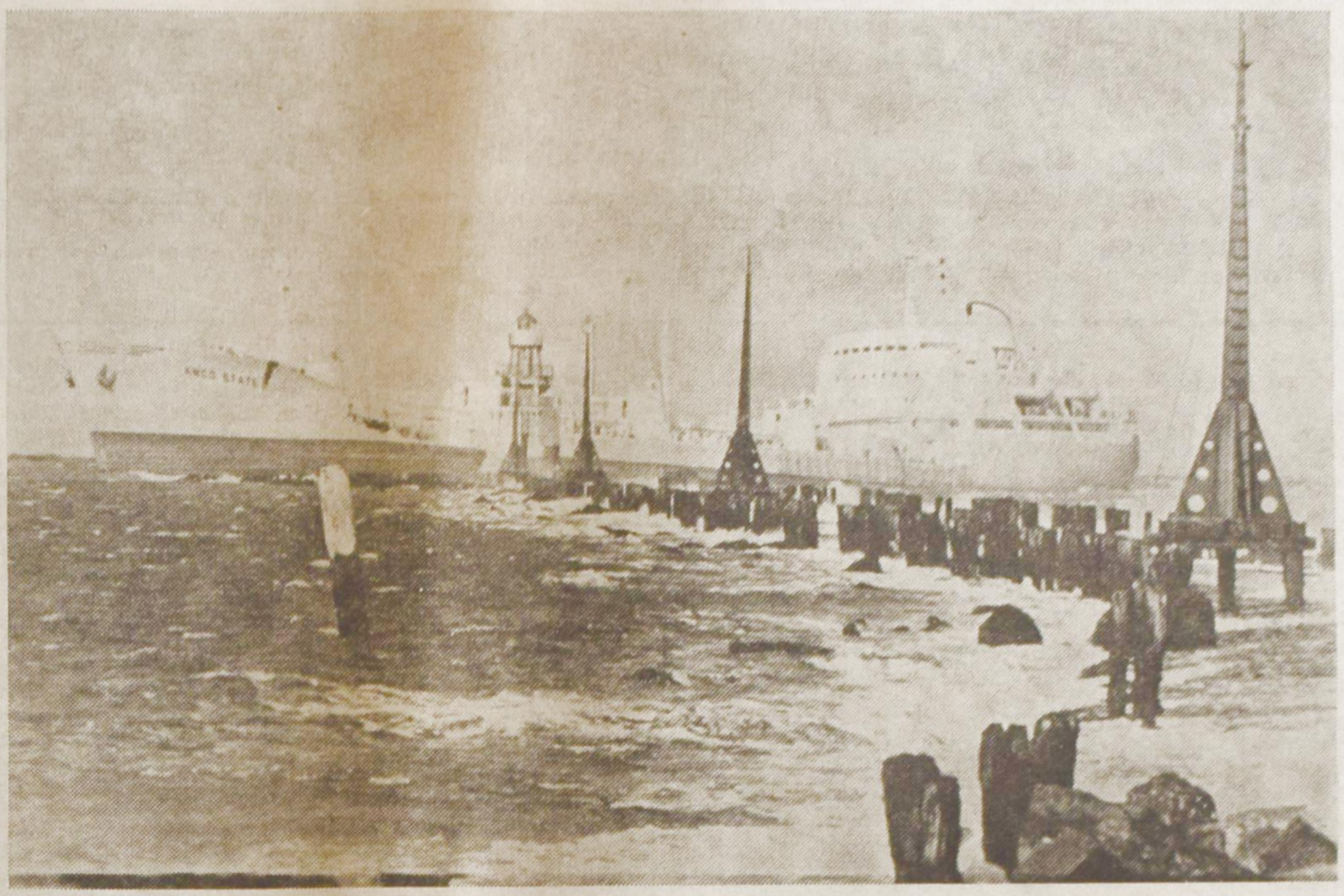

GROTE TANKBOOT GESTRAND

Herfststorm op de Noordzee: De 9.000 tons Noorse tankboot Anco State, vastgelopen op het Noorderhoofd bij Hoek van Holland. Het schip zou geladen zijn met een explosieve stof.

De strijd tussen drie kolossen

De strijd tussen de Verenigde Staten, China en Rusland neemt geleidelijk zulke afmetingen aan, dat het telkens nodig is het strijdperk te overzien en de plaats van de drie strijdende partijen onder het oog te zien. Dit geschiedt natuurlijk niet door diegenen die zonder meer reeds weten, dat een van de partijen natuurlijk ongelijk heeft en dat deze zonder verwijl gedwongen moet worden zijn plaats te ruimen. Wil deze dat niet, dan is er geen beter middel dan op de straatstenen te gaan zitten. Wij willen hier thans geen beslissing nemen, maar een beperkt overzicht geven van de grote moeilijkheden, die er bij de bestudering van deze kwestie rijzen.

Beschouwen wij eerst het Hemelse Rijk, namelijk China. Door zijn oppervlakte is het meer dan driehonderd maal zo groot als Nederland. Het telt meer dan zeshonderd miljoen inwoners en is wat oppervlakte betreft de derde staat ter wereld en er is geen staat, die meer inwoners telt. Men moet een Chinese stad gezien hebben, om te weten, dat niets in het westen zich daarmede laat vergelijken. Dit rijk telt zijn geschiedenis bij tientallen eeuwen. Het is altijd zichzelf gebleven en gevoelt zich de erfgenaam van de oudste beschaving ter wereld en acht zich bestemd voor de wereldheerschappij. Na jaren van lijden en buitenlandse overheersing is Mao Tsje Toeng er in geslaagd de eenheid te herstellen (met uitzondering van Formosa e.o.), door de kracht van de Chinese boer in te schakelen. In zijn dagen is het communisme in een speciale vorm binnen gedrongen. Dit is eigenlijk heel vreemd, want de mystieke aard van de Chinees is in volkomen tegenspraak met het Marxisme.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Dit Chinese rijk kent geen tijd en geen afstand. Dat betekent dat de Chinese leiders kunnen wachten. De wijze wacht en wint, is een van de zegswijzen van Mao Tsje Toeng. Hij rekent ook niet met afstanden. Dat deed Mao Tsje Toeng ook niet, toen hij zijn lange, uiterst lange tocht maakte rondom het Chinese rijk om de hoofdstad in bezit te nemen en Tsjang Kai Sjek in de zee te drijven.

Daarom zoekt China steun bij Albanië, in Noord- en Midden-Afrika, maar ook in Zuid- en Midden-Amerika en vooral in Zuid-Oost-Azië.

Nu duldt China geen vijanden op het vasteland. Dat is het laatste gebleken in de strijd om Korea. Toen de Verenigde Naties eigenlijk de oorlog tegen Rusland gewonnen hadden, trad China op, niet in de eerste plaats om Rusland te helpen, maar om de vijanden van China van de Chinese grens te verdrijven. Zo doet het thans in Viet Nam. Toen er enige weken geleden sprake was van een vergelijk tussen Noord Viet Nam en de Verenigde Staten, waardoor ten minste een einde kon komen aan het verschrikkelijke bloedvergieten, dreigde China onmiddellijk met openlijke interventie. Anders zou door dat vergelijk een blijvende plaats aan de Verenigde Staten worden gegeven, en wel op het vasteland. Vandaar dat het Rusland beschouwt als de bondgenoot van het westerse kapitalisme, dat zich verkocht heeft aan de Verenigde Staten, omdat het door zijn hulp een plaats wil behouden in Viet Nam.

En nu heeft men in Europa lange jaren gedacht, dat China en Rusland bondgenoten waren, omdat beide het communisme aanhingen. Maar men vergat daarbij, dat er een hemelsbreed verschil is tussen het Russische en het Chinese communisme. Het laatste wil zo zuiver mogelijk Lenin navolgen. Geen compromissen met het westen of met welke staat ook.

Vandaar dat men zich in China zo verzet tegen de politiek van Moskou, die op een coëxistentie van Kapitalisme en Marxisme is gebaseerd. Dat is een verbond tussen waarheid en leugen. Want in het communistische stelsel is er maar één waarheid. Deze wordt door besluiten van de partij onder woorden gebracht. En naast deze uitspraken van de partij is er geen waarheid. Er is alleen maar leugen.

Ideologisch is er dus een grote tegenstelling tussen Peking en Moskou. En omdat de Chinezen zich als het volk van de toekomst beschouwen, is het uitgesloten, dat deze bewoners van het Hemelse rijk aan de leiband van Moskou zullen lopen.

Toen Rusland in het voorjaar van dit jaar een partijcongres belegde, hadden zes en tachtig communistische partijen hun afgevaardigden naar Moskou gestuurd, maar China was afwezig. Alleen Albanië steunde China in dit verzet.

Anderhalf jaar daarvoor, toen Chroestjew nog aan de macht was, voerde premier Tsjoe en Lai onderhandelingen. Er was ook toen van toenadering geen sprake. De huidige machthebbers hebben onlangs verklaard, dat zij deze lijn van Chroestjew onveranderd zullen volgen . . .

En ondanks de binnenlandse revolutie, tengevolge waarvan Chroestjew verdween, gaat men in Moskou rustig voort anti-Chinese politiek te bedrijven. De steun aan de Chinese industrie wordt verminderd. Moskou helpt niet bij de ontwikkeling van het Chinese kernwapen. Rusland was niet bereid India op te offeren aan de begeerte van China. Rusland werd scheidsrechter in het geschil tussen India en Pakistan. Rusland weigert pertinent de grenzen met de volksrepubliek Buiten-Mongolië te herzien, terwijl men in Peking volhoudt, dit Buiten-Mongolië gebied is dat door Rusland is veroverd.

Inzake Viet Nam voert men in Peking anti-Russische politiek en omgekeerd. China belemmert de Russische wapenzendingen naar Viet Nam over Chinees grondgebied, Het weigert een luchtbrug toe te staan. Daartegenover streeft men in Moskou naar eenheid van actie. Men hoopt op die manier de Chinese communistische partij onder de duim te krijgen van de gezamenlijke communistische groepen.

Ondertussen drijft Rusland geleidelijk de Chinezen weg uit Algiers en uit grote stukken van Afrika, terwijl de Chinese politiek er juist op gericht was de macht van Rusland in Afrika te beperken. In Cuba is het laatste restje Chinees communisme verdwenen.

En wat doen de Verenigde Staten? Wij gaan er van uit, dat de diplomatie altijd zeer zwak is geweest, vooral als het gaat om het terugdrijven van het communisme in Zuid-Oost-Azië. Maar op het ogenblik ziet men in Washington, niet in Moskou, maar in Peking de grote vijand van het westen.

In de Verenigde Staten ziet men vooral het gevaar voor de gehele westerse wereld van een doorstoten van China naar Zuid-Oost-Azië, dat is naar Indonesië, dat is naar Australië en naar de Philippijnen. De laatste maanden is gebleken, hoe sterk het communisme in Indonesië is doorgedrongen. Op het hele eiland heeft men de communistische kernen, die gereed staan de macht in handen te nemen, zo spoedig maar de Verenigde Staten zich uit Viet Nam terugtrekken. Het is een heel andere vraag, of men in Washington wel de juiste middelen gebruikt om de Chinezen terug te dringen en hun uitbreiding tegen te gaan.

Maar de positie van Amerika is zeer hachelijk. Men weet daar heel goed, dat de minste diplomatieke fout Rusland en China weer naar elkaar toe zal drijven. Ook weet men, dat men in Peking heeft verklaard, dat het rustig op een berg zal blijven zitten als de twee andere kolossen als woedende tijgers op elkaar instormen.

Misschien zal men, als men dit alles overweegt, iets voorzichtiger zijn in zijn oordeel over de worsteling der drie kolossen; voorzichtiger dan diegenen, die door op de grond te zitten de wereld willen besturen.

VARIA

ADENAUER

Een partijgenoot zei eens tamelijk fel tegen Adenauer:

"U kunt toch niet van ons verwachten, dat wij op alles wat u beweert je en amen zeggen."

"Nee, dat verlang ik ook helemaal niet," zei Adenauer, "het is voldoende als u ja! zegt."

(Jong Gereformeerd.)

WAT DENKT U ERVAN?

ONS ONDERWERP

Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens.

U kent dit Hollandse gezegde wel. Nergens is het zo goed als thuis. Daarmee stemmen tegenwoordig lang niet alle mensen in. Wanneer men de rapporten leest over jeugdige misdadigers blijkt dat heel wat misdaad zijn oorzaak vindt in het gezin waar meermalen de gezelligheid wordt gemist. Die gezelligheid is dan ook niet alleen iets waar je veel plezier van kunt beleven, iets dat het leven een beetje opfleurt. Zij is veel meer! Gezelligheid thuis is ook van *opbouwende* en *beschermende* waarde. Hoeveel alleenstaanden, die naar Canada emigreerden om wat aan de zwier te gaan, zullen een gezellige familie waar zij als een der hunnen werden opgenomen, niet dankbaar zijn voor de leiding en beschutting die zij van dit gezin mochten ontvangen? De gezelligheid is dan ook meer dan een typisch Hollandse eigenschap.

Het lijkt soms of de gezelligheid op retour is. Dit brengt waarschijnlijk het jachtige leven van tegenwoordig met zich mee.

Het leek ons daarom goed over de gezelligheid enkele vragen aan onze lezers voor te leggen. De vragen zijn met opzet zo ruim mogelijk gesteld, zodat bij de beantwoording vele kanten uit kunt, hetgeen de variatie in de antwoorden zal bevorderen.

Wij herhalen nog eens de spelregels:

1. U mag uw naam en adres wel noemen, maar u *behoeft het niet te doen.*
2. Al zijn de vragen in het Nederlands gesteld, u kunt antwoorden in het Engels, indien dit gemakkelijker voor u is.
3. De antwoorden moeten bij ons binnen zijn *niet later dan* 25 OCTOBER.

VRAGEN

1. **Kunt u het begrip gezelligheid in enkele woorden omschrijven? Of anders gezegd: Wat houdt volgens uw idee gezelligheid in?**
2. a. **Vindt u dat het in Nederland gezelliger is dan in Canada of Amerika of gelooft u dat deze veelgehoorde bewering onjuist is?**
   b. **Onverschillig hoe u de vorige vraag (2a) beantwoordt, waarop baseert u uw mening?**
3. a. **Vindt u dat uw kinderen het erg gezellig (met elkaar) hebben?**
   b. **Stellen ze prijs op gezelligheid thuis of zoeken ze liever vertier buitenshuis?**
4. **Wat kan volgens u gedaan worden om de gezelligheid of een prettige sfeer thuis te bevorderen? (Wees concreet.)**
5. **Wat kan volgens u afbreuk doen aan een prettige sfeer thuis? (Wees concreet.)**

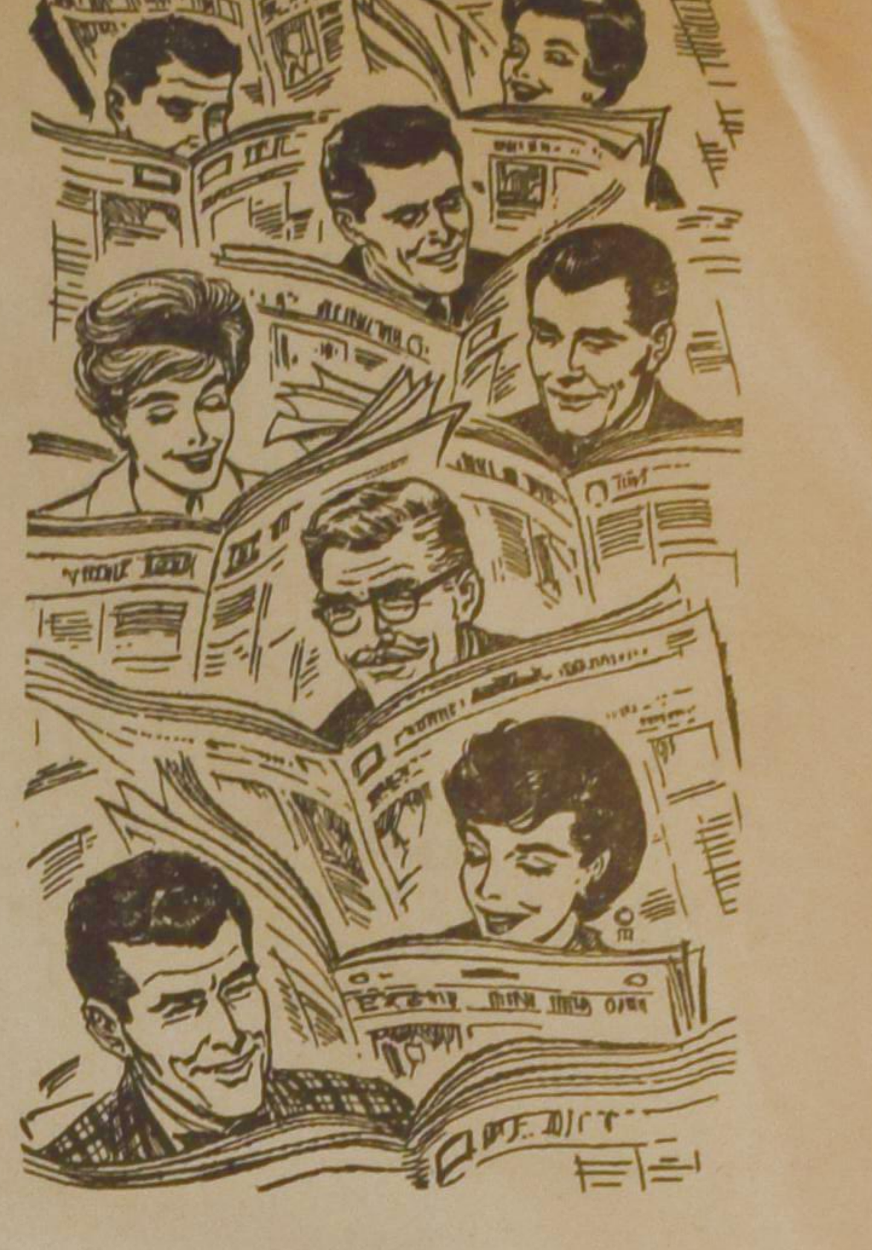

Beelden van en uit NEDERLAND

☆

ZWANENZANG

Onder een stralende herfstzon (Nederland heeft ditmaal zijn Indian summer) reed dinsdag 20 september de Koninklijke Stoet, waarvan de gouden koets het middelpunt vormt, van de Lange Voorhout naar het Binnenhof, waar Koningin Juliana met het uitspreken van de troonrede het parlementaire jaar opende.

Met Koningin en Prins zaten Prinses Beatrix en Prins Claus in het historisch rijtuig, getrokken door drie dubbelspannen. Daarvoor reden de prinsessen Margriet en Christine (Marijke) in een open calèche. Amsterdamse en Haagse provo's poogden ook nu weer herrie te schoppen, doch de versterkte Haagse politie beet fel van zich af. Het duizendkoppige publiek bracht een geestdriftige ovatie aan het Koninklijk Huis, toen de leden ervan op het bordes van het paleisje aan de Voorhout verschenen. De rijtoer in de namiddag, vroeger steeds in open rijtuigen gehouden, ging niet door. Blijkbaar om de nozems geen kans te geven.

Eigenlijk een beschamende situatie. Niet alleen de politie, doch ons volk moest veel scherper tegen deze herrieschoppers, die niets dan onrust zaaien, optreden. Zachte heelmeesters — en die vindt men vooral onder z.g. bewogen figuren uit de theologische en paedagogische wereld — maken stinkende wonden.

—

Deze troonrede is de zwanenzang van het kabinet-Cals. Net als het vorige jaar boordevol met beloften en toezeggingen, doch nu wat minder in de majeur en met minder kostbare voorstellen.

Ten aanzien van de buitenlandse politiek werd de lijn aangegeven inzake Vietnam — onderhandelingen zonder voorafgaande voorwaarden —; de E.E.G. (Common Market) — versterking parlementaire invloed —; de ontwikkelingshulp — 450 miljoen gulden — en de betere verstandhouding met Indonesië. Voorts was wat het binnenlands beleid betreft de hoofdmoot gewijd aan de sociaal-economische aspecten. Als eerste taak ziet de Regering mede te werken aan meer evenwichtige verhoudingen.

Een meer sobere uitvoering van haar program. Desondanks is daarmede een aanzienlijke stijging der uitgaven gemoeid, zodat belastingverhoging onvermijdelijk is. Naast verhoging van indirecte belastingen — accijns op benzine, dubbele opcenten op de wegenbelasting, hogere P.T.T.-tarieven, een krachtige verhoging van de omzetbelasting blijft de verlaging van de loon- en met ingang van 1 januari 1968, inkomstenbelasting met ingang van 1 januari 1967 gehandhaafd.

De Regering acht verdere besparingen noodzakelijk, wenst een matige stijging van de lonen en prijzen en stelt voort een aantal voorzieningen uit, om het tekort niet te groot te doen zijn.

Voorts wil zij aandacht schenken aan de jeugdproblematiek en zegt zij een groot aantal nota's toe.

De persreacties zijn zeer verschillend.

De P.v.d.A.-bladen schrijven in een vergoelijkende toon en de R.K. pers doet geheimzinnig, evenals de fractieleider van de Katholieke Volkspartij. Vrij scherpe critiek wordt van Prot. Chr. zijde, ook uit de R.K. hoek, deelnemend aan de regerings-combinatie, gehoord.

Het **Friesch Dagblad** zegt, dat de gloed der overtuiging ontbreekt en concludeert: "Niemand die deze troonrede bestudeert, komt onder de indruk van de kracht en de vastberadenheid van een kabinet, dat het schip scherp wil sturen bij een schrale wind."

Trouw, eens een enthousiast verdediger van een samengaan met de P.v.d.A., schreef zaterdag daarvoor al over een desolate boedel. "De essentie van deze troonrede is practisch een program tot het dichten van de gevallen gaten."

De Telegraaf, die uiteraard geen goed woord voor deze Regering over heeft, neemt de hoofdredacteur van "Trouw" op de hak.

"In ieder geval de mannenbroeder heeft de rode broeders niet langer lief."

—

Bij de Troonrede past de miljoenen — beter de miljarden — nota.

De raming van de uitgaven bedraagt f20,142 miljard, honderd maal zoveel als bij het begin van deze eeuw, veertig keer zoveel als in 1933 en dubbel zoveel als in 1962.

Hoe de inflatie woekert, blijkt uit het feit, dat het nationaal inkomen in 1962, 44 miljard gulden bedroeg en in 1967 geraamd wordt op 75,8 miljard. Er is natuurlijk geen sprake van, dat de werkelijke welvaart sinds 1962 bijna verdubbelde.

De inkomsten worden geraamd op f 18,323 miljard, zodat er een tekort bestaat van f 1,819 miljard.

Er wordt, ondanks de "versobering" f 2.070 miljard meer uitgegeven dan in 1966. De cijfers zijn van die aard dat de gewone lezer er moeite mee zal hebben, de betekenis er van zich te realiseren.

In oktober worden in de Tweede Kamer de algemene beschouwingen gehouden. Eerst dan zal duidelijk worden of het Kabinet-Cals de eindstreep haalt en of een voortzetting van deze regerings-combinatie in het verschiet ligt.

—

Tot president van de Nederlandse Bank is benoemd **Prof. Dr. Jelle Zijlstra.** Hij is de opvolger van de heer Holtrop en verlaat dus het publieke veld. Velen betreuren dit. Wel zal prof. Zijlstra, oud-minister van Economische Zaken en later van Financiën, grote invloed op het monetaire en economische leven houden, doch menigeen zag in hem een toekomstig minister-president. Dit is nu niet meer waarschijnlijk.

Vermelden we nog het overlijden van mevr. **Rutgers—Idenburg** te Wassenaar, een dochter van de vroegere landvoogd en staatsman die met Dr. Colijn na Dr. Kuyper de A.R. Partij leidde.

Cn.

VALKENBURG: Een beeld van het bezoek, dat H.M. de Koningin 14 september aan Zuid-Limburg heeft gebracht: In Valkenburg/Houthem bezocht de vorstin het Revalidatiecentrum voor gehandicapte kinderen. Hier wordt de Koningin begroet door een van de patientjes; naast haar Burgemeester F. A. H. Breekpot.

8 tot 30% van het energieverbruik van de E.E.G. !

Nederland kan de E.E.G. het goedkoopste aardgas leveren

Het bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen heeft een overzicht gegeven van het aardgas voor de ekonomie van Europa. In de E.E.G. zal rond 1975 waarschijnlijk 8% van het totale energieverbruik voor rekening van het aardgas komen. De ekonomische betekenis van het aardgas is afhankelijk van: afstand, omvang van het gasveld, natuurlijke gesteldheid van het terrein voor de pijpleidingen. Wat het laatste betreft zijn praktisch alleen de Nederlandse en Algerijnse aardgasvelden groot genoeg om het leggen van grote pijpleidingen te rechtvaardigen. Alleen Nederland en Algerië kunnen derhalve goedkoop "vervoer" van het aardgas aanbieden. Voor Algerië maakt een pijpleiding door de Middellandse Zee het aardgas weer veel duurder. Het is nu duidelijk dat de aardgasvoorziening van West-Europa in overwegende mate op Nederlands aardgas is aangewezen. Als alle verwachtingen in vervulling gaan zal in 1975 ongeveer 40 miljard m3 Nederlands aardgas in de E.E.G. worden verbruikt. Slechts ca. 30 miljard m3 aardgas zou door de andere landen van de E.E.G. en door Noord-Afrika geleverd kunnen worden. De verwachting is dus dat de aardgasvoorziening van West-Europa in overwegende mate met Nederlands aardgas zal geschieden.

Om deze verwachtingen mogelijk te maken zal het Nederlandse aardgas in het buitenland waarschijnlijk tegen dezelfde prijzen als de olieprodukten geleverd worden. De aardgasprijs van de anderen zal, door de hogere transportkosten, 20 tot 30% hoger komen te liggen.

Het te verwachten afzetpatroon van het Nederalndse aardgas zal zich kunnen wijzigen, wanneer elders in de E.E.G. grote reserves worden ontdekt. Mochten echter de Nederlandse reserves niet 1600 miljard m3 bedragen, maar b.v. 4000 m3, en men zou deze reserves in dezelfde tijd willen uitputten als berekend voor de huidige aardgasvoorraden, dan zou in 1975 het aardgas geen 8% van het totale energieverbruik van de E.E.G. omvatten, maar rond 20%! Komen er nog grote hoeveelheden aardgas uit Noord-Afrika en eventueel de Noordzee, dan is een percentage van 30% denkbaar! Hoe dan ook, het aardgas zal een zeer belangrijke bijdrage gaan vormen in de ekonomische ontwikkeling van de E.E.G.

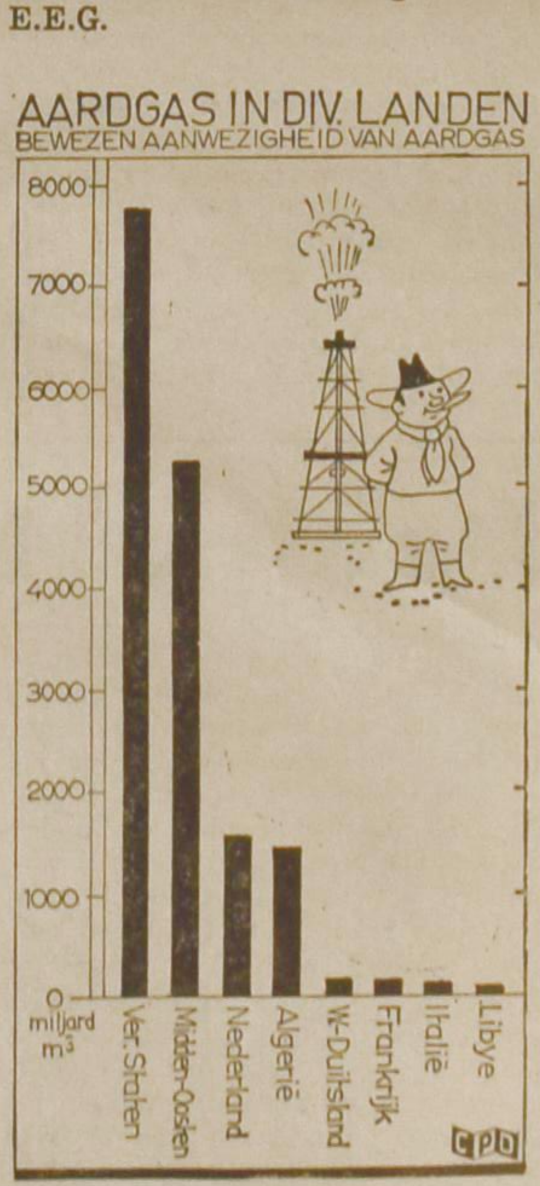

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editor: D. Farenhorst.

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

From Parliament Hill

THE OLD CHIEF

by Herman Jonker

In the last three or four years, no less than three attempts have been made to dispose of the Progressive Conservative Leader Mr. Diefenbaker. In 1963 it was tried by mass resignation of some of his Cabinet colleagues; in 1964 by a group of dissidents at the national convention; and in 1965 by almost half the members of the National Executive Committee.

The leadership question has now again been brought up, but in a broader perspective. Mr. Dalton Camp, the national president of the Progressive Conservative Association, speaking to a group of the Toronto Junior Board of Trade, reopened the leadership question by implicitly suggesting that structural changes in his Party's organization are urgent and necessary. We commend Mr. Camp for putting the problem in the right perspective.

The attempts and failures to remove the leader in the past, have shown that a large group of party members are dissatisfied with the present leader, but that they are powerless to do anything about it. This is so because there is no machinery to dispose of an unpopular leader who is not wanted by a large group within his own party. The custom, in the past, has been to call leadership conventions only when the leadership position is vacant; this virtually gives the Party Leader full control over the timing of the next leadership conference, which he calls only when he decides to resign.

In order to revitalize party politics and to improve the quality of our leaders, it is essential that the Party Leaders become more accountable to their membership and the citizens at large. A change in the structure of the parties therefore — one which gives greater control to the grass roots of the party — can be a significant contribution to our democratic heritage and is essential for the elevation of our low political repute.

It is now up to Mr. Camp to work out the details of the changes to be brought about; we wish him the strength and courage needed to continue the stand he has taken.

VICTORY FOR MR. SHARP—

A major battle seemed to be shaping up within the Liberal Party, when Finance Minister Mitchell Sharp announced the one-year postponement of the controversial Medicare Program and an indefinite postponement of the $1000.— University Scholarship Program. The announcement was made when the Prime Minister was in Britain, playing a major diplomatic role in the Commonwealth Conference on the touchy Rhodesian situation. This led the Ontario Liberal Opposition Leader, Andrew Thompson to speculation that Mr. Sharp had made the announcement without the consent and knowledge of the Prime Minister. Across the country, groups of party dissidents gathered to discuss strategy and policy.

The battle, which seemed to be shaping up between Mr. Sharp and Mr. MacEachen soon died from the public scene, when the Prime Minister returned and announced his complete support and confidence in his Finance Minister. It was a victory for Mr. Sharp which has consolidated his position in the Cabinet, and brought him closer to the possibility of being the next Liberal Party leader.

Whether the postponement has any value in suppressing the inflationary pressures now plaguing the country, is questionable; but it has served to emphasize the sincerity and the will of the Government to do something about the rising cost of living. Together with his success of delaying a rise in the price of steel, Mr. Sharp has reshaped the image of the Liberal Government, which was beclouded by their inconsistency in past wage negotiations.

NATIONAL LIBERAL CONFERENCE — OCT. 10

On October 10, Liberals from every province across the country will be arriving in Ottawa to discuss their Party's policy course for the next two years. It will be an important meeting to watch, since the policies decided upon, could very well turn out to be the legislation and laws to which we will be subject in the future.

Although all major spheres of government policy will likely be reviewed, it appears that the Liberal Party's economic policy — especially foreign investment — will be the most important issue at the Conference. On the one hand, there are a group of Liberals who hope to advocate increased foreign investment in Canada, basing their arguments on a background paper prepared by an economist and editor, David Slator. There are on the other hand however, a group of Liberals who intend to advocate Mr. Walter Gordon's economic nationalism which stands diametrically opposed to the philosophy of the Slator group. The discussion should be closely watched.

Some disagreement may arise about the economic implications of both foreign investment and economic nationalism, but the major point of disagreement will be the matter of priority, i.e. whether we should put the emphasis on Canadian control over our investment policy, or whether the emphasis should be put on a high standard of living, and more money for research, housing and hospitals.

The Conference is also worth watching because the differences within the Liberal Party may again come to the foreground. Watch especially the major personalities and the differences between the moderate and more radical group within the Party.

MYSTERIES OF THE UNIVERSE

The Clouds of the Heavens

by John Vriesinga

Clouds in the sky? Of course! What's so mysterious about that? Nothing, except that we're not speaking of clouds of water vapor that sometimes spoil your holiday, but of clouds in the universe, away beyond the atmosphere that surrounds our earth like the glow of a polished apple.

But perhaps you thought that in the empty reaches of space between the stars there was absolutely nothing. Well, train your binoculars on the constellation of Orion which will soon rise out of the east to be with us the better part of the winter.

You don't know where to find Orion in the night sky? Nothing is simpler. Look for three bright stars close together in a row that slants upward a bit, depending upon the time of night. Some call them the three kings and they're one of the easiest to recognize groups. Now these three are only a small part of the constellation of Orion, but for our purpose it is sufficient if you can find them only. A little lower and to the right you'll find another bright star, Rigel. Now draw an imaginary line between Rigel and the farthest left star of the three. On a bright night, when there is no moon you can find in the middle of the imaginary line still another, rather faint star. Take a close look at the area just above this faint star and you'll see one of the numerous clouds of the universe. It is a bright patch of light that'll grow in intensity when you watch it through your binoculars. It's fun to find it, but you must remember that only on a clear and moonless night will you be able to see it. Also there shouldn't be any interference from nearby city lights.

This patch of light, known as the "great nebula" or in plain English the "big fog", has captivated the imagination of star gazers throughout the centuries. Could there be such a thing as a shining cloud in the heavens?

Modern astronomy has answered the question quite conclusively. The great nebula in Orion is only one of many such clouds. Some shine brightly with light of their own, some only appear to shine but in reality reflect the light of nearby stars, some are absolutely dark and hide thousands of millions of stars from our view.

How far are these clouds away from us and what do they consist of? Science has found the answers to most of such questions. If you've found the great nebula in Orion for instance you're looking at a cloud of gas, mostly hydrogen gas that is 1800 light years away from us. Do you want to see that distance in miles? It gives a figure like this: 10,580,000,000,000,000 miles.

If you have a good pair of binoculars you may search the area around the star farthest left of the three bright ones and you'll find it too is hazy with a bright fog. A larger telescope would not only give you a much better view of this cloudy part of the universe, it would also show you a cloud of dark gas that floats out as it were across the lighter background. This dark cloud has the shape of a horse's head and is therefore called the horsehead nebula.

But even without a telescope or binoculars you can observe such dark clouds quite easily. Again, what you need is an unobstructed view on a clear and moonless night, preferably out in the country.

During the fall you will find almost straight overhead a number of bright stars grouped in the shape of a large cross. This group is known as the Swan, or in Latin, Cygnus, because ancient astronomers drew around this group of stars the outline of a huge flying bird.

If you look close at the area surrounding the swan you'll see that our bird flies along the milky way, the bright band of light which is made up of millions upon millions of stars. After you've traced the outline of the milky way across the sky you'll notice that right where the swan is, the milky way seems to split in two parts, as if two arms of a river sweep around an island.

There is a great patch of dark extending far past the tail end of the swan. Of course you have already guessed it. The Milky way isn't really split up, there is merely a huge cloud of dark gas and dust hiding innumerable stars from our view.

How do we know that these dark and light areas in the sky are really gigantic clouds? Radio astronomy has established this beyond a doubt. The clouds aren't only found in our own galaxy but in most others as well. There is so much "fog" up there that we can never hope to see all of our own galaxy. Most of it is hidden behind huge clouds of gas and dust.

While we're studying our own Milky Way we're like a man standing on a street corner in New York trying to see all of the great city in one glance.

Much of these clouds is found between the spiral arms of our galaxy, which, if we could see it from a point above it, would look like a swirling wheel of light. Towards its centre matter appears so dense that we cannot pinpoint separate units in it. Maybe it is all a mass of fabulously hot gas.

A Dutch astronomer, professor Jan H. Oort reasons that this centre of our galaxy, as well as the centres of the billions of other galaxies, may contain matter in an entirely unknown state. He is thinking of an energy at work there which is comparable to the energy of ten million of our suns. It seems that this centre is the source where much of the gas and dust clouds in our Milky Way come from. So little is known about these things that, according to Dr. Oort: "we are again stumbling at the door of a world where we see exciting phenomena which we do not understand".

In several of the light clouds of gas astronomers have found dark round spots, which they call globula. The spots are small only in comparison to the extent of the clouds themselves. In reality even a small dark spot in such a cloud is several light years across.

Some think that these dark spots are condensations of the gas, whirling and clotting together in what eventually is to be a new star. Whole theories have been made in this way to explain the birth of not only stars, but of entire galaxies and of the universe itself. Of course there is no proof whatever that such theories are based on fact.

It may be fascinating to toy with such ideas about the beginning of things, but it is much more fascinating to recognize in the stupendous mysteries of the universe the handiwork of the mighty Creator, the same Person who in Christ has become our loving Father.

CANADA'S "WESTMINSTER ABBEY"

by Claribel Gesner

(Canadian Scene) — When the RCAF Ensign was laid-up in St. Paul's Church, Halifax, it joined a host of other flags and historic memorials in this "Westminster Abbey" of Canada.

St. Paul's is the oldest Protestant church building in Canada — its history dates back to the founding of Halifax in 1749. Here in 1783 the first Sunday School in Canada, and one of the oldest in the world, was started. When Dr. Charles Inglis, first Anglican Bishop in Canada, made St. Paul's his Cathedral Church in 1787, it became the first Cathedral of the Anglican Church in the overseas Empire. The following year, the first Anglican confirmation in Canada was held, and Bishop Inglis ordained his nephew in the first Anglican ordination held in this country. The first recorded Masonic service in Canada took place in St. Paul's in 1751.

It was June, 1750, that Governor Edward Cornwallis laid the cornerstone for the church, and in September the first service was preached. The main walls of the building were lined with bricks prepared in the colony but the heavy timbers and frame of oak and pine were shipped from Boston. The structure was still perfectly sound when the floor was renewed during the 1930's. For the first 50 years there was no heat in the building; many parishioners brought boxes filled with burning charcoal or hot bricks to keep their feet warm; others relied on their dogs.

From 1759 to 1849 St. Paul's was the Garrison Church for the army and naval personnel based in Halifax. An illustrious member was General James Wolfe who attended services the winter before he captured Louisburg (1758). On a Sunday morning in June, 1813, when word spread that the British ship Shannon could be seen towing the captured American Chesapeake into the harbour, St. Paul's rector found himself preaching to an empty church when his congregation rushed off to the Citadel to see the arrival; and it was from St. Paul's that the gallant enemy Captain of the Chesapeake was buried with full honours.

Among the flags displayed in the church are the colours of the First Halifax Regiment presented by H.R.H. Edward, Duke of Kent, father of Queen Victoria; and a Royal Standard presented to the Royal British Veteran's Society by permission of H.M. Queen Victoria. Eight rare hatchments (a hatchment is a painted panel denoting the arms of a prominent family) hang in the galleries — more than any church on this continent. The Hessian officer, Baron de Seitz, whose hatchment (1782) hangs in the church, lies in one of the brick tombs under the building. As he was the last of his line, he was buried with an orange in his hand after the custom of his House.

The baptismal font dates back to the days of Charles I; the ancient silver Communion services were brought to the Annapolis Valley in 1713 as a gift from Queen Anne, and transferred to St. Paul's in 1957. Legend says that the first organ, installed in 1865, was taken from a Spanish prize ship; the cherub faces which once adorned its console are in the north gallery.

St. Paul's choir has the longest history of any Protestant choir in Canada; the first oratorio presented in Canada was sung here in 1769. The oldest choir is never out of step — in 1767, the Micmac Indians were invited to sing two anthems in their own language; in 1770 the organist was reprimanded because his tunes were not solemn enough.

FIRST DUTCH SERVICE HELD NEAR MALAGA, SPAIN

The first Dutch church service in El Atabal, four kilometers north of Malaga in southern Spain, was held on Pentecost. The service, attended by about 35 persons, was held in the spacious living room of one of the families. There are about 2,000 Netherlanders in Spain, scattered over the entire country. The group near Malaga was led by the Rev. H. v. d. Brink and plans to hold services every fortnight The group is in contact with the Evangelical church of Spain. Mr. v. d. Brink is investigating the possibility of establishing a Protestant pastorate in Spain.

(RES)

SOMETHING FOR ANOTHER WORLD—This weirdy is the General Motors Defense Laboratories test version of a vehicle designed to operate on the surface of the Moon. Called the Mobility Test Article, it is taking 60-degree slope under remote control at Santa Barbara.

From the Mailbox

Dear Editor:

I appreciate Dr. Schrotenboer's answer to my letter in the Calvinist-Contact of July 1. I agree that there should be further discussion on the points, what a creed is, the need for multiformity in creeds in a secularized world, and how to convince modern Christians that they should live in confessional obedience to God in every life area. I would like to address myself to these points with a view to further discussion.

Point 1, as to what a creed is, is important. We may define creeds as doctrines carefully exposited and confessed by the Church. In the past the historic Christian church has done this gradually and as accurately as possible. The question follows as to what real significance creeds are to the believer in his daily walks of life, in his or her specific area or task in life. Creeds serve not only to unite believers in their faith, to speak to the world, to guard against heresies, but also as a rule for teaching and living in God's Word.

When it is contended that "church creeds" have "no particular relevance for education" because "their peculiar orientation is the faith and life of the church", have we not said in effect that these creeds are for the church as organization and not as organism? At this point it is necessary for us to spell out where the lines of demarcation lie between faith life in, let us say, church membership or membership in a Christian School society. As I see it, our "faith commitment", that holds for every life area, has been given "creedal expression" in our three forms of unity, and these believingly embraced do indeed serve to unify all believers who seek to be truly Christian, true to God's Word, that is, Reformed.

Here point 2 enters the discussion. Is it true that we need a "multiformity of creeds in a secularized world", or must a confessional church spell out the implications of its creeds for the whole of life? I believe Dr. Schrotenboer has answered that question in part when he states, "the educational creed makes explicit what is already implicit in the church creed." The example he cites illustrates, so it seems to me, how important it is that we maintain the three forms of unity for a basis for every sphere of action. To do less is to lay aside the time tested faith commitment that has been so carefully expressed in these creeds, and we expose ourselves in the real danger of writing creeds that are less than Reformed. I suspect that Dr. Schrotenboer has something like this in mind. What we need is not a new creed for each area of life, but what we need as united believer is an interpretation of our creedal faith commitment set forth in our three forms of unity, to apply the demands of God's Word to our own particular area of activity. It should be evident to us that the only educational creed written says much less about our educational duties than do Lord's Days 47 and 48 in the Heidelberg Catechism.

Besides this, I wonder if we are going to unite believers in education by an educational creed, if they are not united by the three forms. Are we able to formulate such a creed that will spell out our covenantal obligations before God more clearly than has been done in our three forms? It must be clear, that if we are going to unite believers in the Reformed faith in education by an educational creed, that creed will also unite men ecclesiastically. If not, we have turned things "topsy turvy".

That touches on the third point. Just how are we going to go about convincing modern Christians that they should live in confessional obedience to God in every life area? A question that calls for answer is, whether the existing creeds have really been tested or are being applied today? I am rather inclined to the position that if our standards would be known and used as the best exposition of Scripture available anywhere, our Reformed community would turn the whole world upside down, also in the sphere of education. And I am rather fearful that we tread an extremely dangerous road when we begin writing creeds for any sphere of activity that ignore or bypass our three forms. It seems to me that then we not only departmentalize life, but destroy the unity of the Christian community.

Sincerely yours,
Cecil W. Tuininga

Reply:

Yes, we need more discussion on what a creed is. Before I add to what I stated earlier, I would again affirm the need of more than one creed in our diversified and secularized world. The formulation of variegated confessions (all expressing the same central faith) for the various life areas could be an effective way in which to convince modern Christians that they should live in confessional obedience to God in every life area.

The Rev. Tuininga is quickly done with the description of creeds when he says that we may define them as "doctrines carefully exposited and confessed by the Church". This short definition leaves a key question unanswered: What is meant by the 'Church'? If this is the church institution as distinguished from the people of God in all their life manifestations, one can scarcely on this definition deny that all creeds will have to show an ecclesiastical character. Creeds, in that case, are for the church institute only and the church will have to spell out the implications of its creeds for other areas of life. This gives to the church the position, it would seem, of *the* interpreter of the word and ways of God. This would fit a Roman Catholic view of the church. I can scarcely believe, however, that Mr. Tuininga would mean that. Yet it would follow from a definition that limits the creed to the church institution. Perhaps he means something else.

If the 'Church' means the people of God in all their life manifestations (which is often inaccurately called the church organism) then it would be hard to deny that the people of God should confess their faith relevantly in all life's pursuits so that in every endeavor they bind their hearts as well as the variegated work of their hands to the Word of God. But then the creed is not simply so many 'doctrines' to be exposited and confessed. Exposited doctrines can be cold and lifeless. Creeds must be vibrant and warm. They are not the product of our theorizing but on articulation of our heart commitments.

When the Lord instituted the Church, He immediately gave it an institutional form. This form is indispensable and permanent. But the institution is not identical with the body of Christ. Nor may it lord over the body of Christ. It is rather a servant. Precisely how the institution and the body are related, we would not here and now wish to state. Suffice it to say that the words 'Whosoever shall confess' must be taken to refer to every one who claims to be a child of God. I know of no reason why the faith confessing, full-orbed Christian life should be limited to the church institution. To my way of thinking, since a creed is an articulation of the Christian confession it should therefore be as broad as faith which in turn should extend to every part of life.

It should be borne in mind that the question of special creeds, alongside of and supplementary to the church creeds, (not surely to replace them, except where they do not belong) arises in an age that is highly diversified and largely secularized. The diversification can be seen in the formation of the life spheres in a way quite different from that which obtained in Reformation times which were just breaking free from feudal systems, guilds, and semi-tribal societies. The secularization can be noted in the withdrawing of much of life from any confessional (faith related) reference.

If we now ask the question whether we must combat this secularization by having the church spell out the implications of its creeds for the whole of life, then we must answer that the church institution is not competent to do this, and is not within her bounds when she tries. Not, anyway, if by 'implications' is meant the delineation of the exact ways in which we should walk christianly in the various areas of life. To do this the church will actually have to engage in politics, in general education, in labor, in industry, in family life. I must say that the church cuts a sorry figure when she e.g., draws out the 'implications' of the gospel for international relations and says that the United States should (or should not) withdraw from Vietnam. The church simply is not competent to make this judgement, but that is what she has to do if she is going to 'spell out the implications' of the creeds for the whole of life.

There may be some measure of disagreement between Mr. Tuininga and me in what is meant by being Reformed. When he expresses his fear that we run the danger of writing creeds that are less than Reformed, I think I sense that for him the three forms of unity comprise the essence of Reformedness. With this I cannot agree, although I can agree with the three forms of unity. If we are going to be as Reformed today as were the framers of the creeds of the Reformation, then we shall have to follow them in returning to the Word of God for new formulations. We shall, like them, have to take account of the increased differentiation in society. (It should be noted that they did speak about the relation of church and state, which was not touched upon by the earlier 'ecumenical' creeds). At the same time the creeds of the Reformation say next to nothing about the school, although again in line with the stage in differentiation, it says considerable about a largely Church-dominated education.

A final word about the possibility of uniting Christian believers by means of an educational creed. Unity should not be sought solely on the basis of the church creeds. One thing is clear: if the church and the special creeds both express the Truth of the Word, they can also *all* serve as avenues towards true unity. The gospel only has the power to unify truly. Moreover, the Word of God is not bound. Nor is the form in which unity should be sought limited to one creedal expression. An educational creed can, and in fact has, helped to advance true unity, even there where the church creeds were ineffective. What is more: the more clearly the various creedal expressions retell the Word of God, the closer they will be in spirit to one another. They will also all breathe the same faith commitment. Rather than being a rift in the body of Christ, they will bind the body more firmly together.

Maybe you are right, Cecil, that if our standards would be known and used as the best exposition of Scripture available anywhere, our Reformed community would turn the world upside down. But there is a more excellent way: We should form in creed, express in vibrant confession, and exemplify in deeds, the central and gripping Power of the Word of God for the whole of life, for every life sphere, for all our communal societal tasks. Before we can turn the world upside down, we'll have to reform ourselves.

This new creedal living could not only enrich our lives in labor, education, business, and politics, but also refresh and reform our churches.

Paul G. Schrotenboer

ONLY 34 PARTICIPANTS SIGN CABLE ON VIET

GENEVA, Switzerland—One of the most highly-publicized documents coming from the World Conference on Church and Society here was never considered on the floor of the meeting.

It was a cable sent to President Lyndon B. Johnson by 73 Americans in Geneva. It cited "church and world criticism and anguish over United States involvement and escalation of conflict in Viet Nam" and urged an end to the escalation. It also urged against reprisals, should North Viet Nam execute American prisoners.

Of the 73 signers, only 34 were listed on the conference roster as participants. The remainder included visitors, observers, wives, press and conference staff members.

The document was produced at a late-night meeting at a nearby hotel. The gathering was convened by a top executive of the U.S. National Council of Churches, the Rev. John Regier, associate general secretary for Christian Life and Mission. Helping to organize the meeting and also signing was one of Dr. Regier's top deputies in the NCC Division of Christian Life and Mission, the Rev. J. Oscar Lee. Both are minister of the United Presbyterian Church USA.

A Presbyterian US participant, the Rev. Malcolm Calhoun of the Board of Christian Education staff, signed the cable. Two Presbyterian US ministers attending the conference with press credentials, the Rev. Donald W. Shriver Jr. of Raleigh, N.C., and the Rev. Richard P. Perkins of Richmond, Va., also put their signatures on the message.

Dr. Calhoun's counterpart in the UPUSA Church, Church and Society Secretary Robert D. Bulkey, also signed. He was not an official participant but attended with press credentials.

Other UPUSA members adding their names to the document included Princeton Seminary Professor Richard Shaull; the European representative of the Commission on Ecumenical Mission and Relations, John Paul Frelick; Robert N. Hilkert, a Pennsylvania layman; and David W. Barry, executive of the New York City Mission Society.

Conspicuously absent was the signature of the former UPUSA stated clerk and general secretary-elect of the WCC, Eugene Carson Blake. He was not present at the meetings at which the cable was dratfed.

Others who were not present did sign, however. Among them was presiding Bishop John E. Hines of the Episcopal Church. One of his subordinates, Bishop J. Brooke Mosley of Delaware, vice-chairman of the conference, also signed.

The cable was only part of the material produced in the meeting called by Dr. Regier. A telegram was also dispatched to the foreign minister of North Viet Nam informing him of the message to President Johnson and asking him to treat American prisoners according to Red Cross standards. The 73 Americans sent a letter to NCC president Reuben Mueller, asking that NCC pressure on the government be stepped up in regard to Viet Nam.

The group also asked one of its members to speak for them on the conference floor, requesting other nations to send delegations to the United States to "tell us about the ravages of war and the way to world peace and brotherhood."

—*The Presbyterian Journal*

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE MAY-, JUNE-, AND JULY LADDER

Names	Problem & Points 204-207	208-211	212-215	B	Sub-Total	Previous Total	Grand Total
	3 2 6 2	3 2 3 2	3 2 3 3	5	34 (plus 5)		
J. Hengeveld (I), Woodville, Ont.	3 1 4 2	2 2 3 2	2 2 3 3	—	29	55	84
H. Amsinga (I), Hay, Ont.	2 2 6 2	2 2 3 2	2 2 3 2		30	50	80
J. J. Berg, Jarvis, Ont.	3 2 4 2	2 2 3 2	2 2 3 1		28	31	59
M. Visser (I), Duncan, B.C.	0 2 2 2	2 2 3 2	2 2 - -		19	37	56
A. Renema, Duncan, B.C.	0 0 4 0	1 2 0 0	0 0 - -		7	35	42
H. Rombach, Toronto, Ont.	3 2 2 2	2 2 3 2	1 2 3 2		26	16	42
H. Hengeveld (I), Woodville, Ont.	3 2 4 2	2 2 3 2	2 2 3 1		28	12	40
M. DeJong (III), Stirling, Ont.	2 1 4 1	2 2 2 2	2 2 3 3		26	12	38
W. F. Stokdyk (II), Old Barns, N.S.	0 2 4 0	2 - - 2	- 2 - 2		14	23	37
J. Kloosterman, Peterboro, Ont.	0 0 4 2	1 2 - 2	- 0 3 0		14	22	36
H. Langendoen, Toronto, Ont.	0 0 4 0	- - - -	- - - -		4	30	34
E. H. Langendoen (I), St. Catharines, Ont.	0 0 4 0	0 2 3 2	2 2 3 1		19	9	28
S. Boonstra, Willowdale, Ont.	0 0 4 2	1 2 3 2	1 2 3 1	5	26	New. Welcome!	26
A. Guillaume (V), WINNER! Edmonton, Alta.	3 2 4 2	2 2 3 2	2 2 3 2		29	(83)	18
W. Triemstra (I), Ottawa, Ont.	0 2 4 2	0 0 3 0	0 1 0 0	3	15	2	17
R. Bouma (II), WINNER! Belleville, Ont.	0 0 2 0	1 2 3 2	2 2 3 1		18	(89)	16
T. P. Palmer (I), WINNER! Grand Rapids, Mich.	1 2 4 2	3 0 - 2	2 2 - 2		20	(89)	11
T. VanHardeveld, Calgary, Alta.	0 0 4 0	1 0 0 2	0 0 0 1		8	1	9
H. DeGraaf, Grand Rapids, Mich.	0 0 2 0	1 0 0 0	0 1 0 0	2	6	New. Welcome!	6

REMARKS

Finally we are able to publish the results of a three months competition. During that period three men reached the top: our veteran, A. Guillaume, for the 5th time, our oldest contestant, R. Bouma, for the second time, and one of our people from across the border for the 1st time. Congratulations to the three of you. Watch for something in the mail for our publisher will send you a prize. If it does not suit you, let me know.

We may welcome two new contestants. Both of them will experience that the climb is not too easy.

This ladder proves that our contest is flourishing. No one can be happier with this than the editor himself. Thank you for so many enthusiastic remarks.

If you check the solutions you will find that the alternate solution of Problem 215 was not included. 1. BxR earned one point extra, Mr. Layer notified me after the solutions were published. He promised to be more careful next time.

Gleanings from the Press

FROM HITHER AND YON

THE PRESIDENT'S REACTION

President Johnson thinks statements like those on Viet Nam made at the Conference on Church and Society (see above story) "are generally very onesided," reports Press Secretary Bill Moyers.

Moyers, an ordained Baptist, said on CBS Radio's "World of Religion" that "the Geneva Conference would have spoken with a more effective voice if it had been equally critical of both parties in the Vietnamese conflict." He attributed criticism of the United States not so much to a growing influence of non-Western nations in the World Council of Churches as to "a general hostility to war on the part of clergymen. Unfortunately, in this case, there was a lack of acquaintance with the facts in Southeast Asia."

Moyers said religious leaders are the "largest organized group" opposing Johnson's Viet Nam policy but that "the President has had many expressions of support from many churchmen."

—*Christianity Today*

HOME VISITATION

At the Wellington Elders Conference some months ago the subject of Home Visitation was discussed. More than once I have met evangelical clergy of other denominations who expressed some envy when told about this cherished and century-old practice of Home Visitation. Let's be thankful we have it, and at the same time make the most of it! The New Zealand elders thought the following subjects to be very important for Home Visitation:

1. A discussion about the use of the Bible in the home, family devotions and prayer life.
2. The Christian education of the children (at home, Sunday-school, Catechism, Christian dayschool).
3. Is there active participation in Church life?
4. What about Christian literature?
5. Is there an interest in the world in which God has placed us? (political and social problems, refugees, underdeveloped countries, etc.). Is the great need for Christian charity clearly seen?

At the last two elders conferences in Tasmania, the main topics were Church Discipline and Liturgics. And were these conferences appreciated! As one elder said to me afterwards: "We need more of this!" Well brother, no reason why you shouldn't get it!

From: Trowel and Sword.

NEWS FROM GEELONG, AUSTRALIA

Some 7 years ago the first College-graduates were ready for the ministry. More than once we've heard people say in those days (and didn't we say and think it ourselves too!): "What will happen to these young candidates? Will they really find a place in the churches?"

Yes, they did! Very quickly too! And the amazing thing is that it has continued like that ever since! No unemployed candidates! This is where they are at the moment: Scotland 1, Holland 2, Formosa 1, New Zealand 1, Tasmania 5, West Australia 1, Queensland 2, New South Wales 3, Victoria 5. A grand total of 21!

We still thank God that He gave such a vision to the synod of Ulverstone 1954 regarding the College. He has not put our trust to shame.

From: Trower and Sword.

DE STAKINGEN

2

ENKELE RICHTLIJNEN

Stel u voor dat bij u op de fabriek tijdens het schaftuur het onderwerp 'staken' ter sprake wordt gebracht. Ieder geeft zijn mening ten beste. De een beweert dat de bazen maar eens over de brug moeten komen. Een ander vindt dat de unionleiders al geen haar beter zijn dan de werkgevers. Sommigen keuren de stakingen goed, anderen zien er weinig heil in, aangezien je wekenlang je loon mist en het publiek steeds meer een hekel krijgt aan de vakverenigingen. U hoort het al wel. De bezwaren zijn nu niet bepaald gebaseerd op principiële gronden. Wat volgens *menselijke* berekeningen het beste schijnt wordt als de meest geschikte oplossing aangeprezen.

Plotseling richt men het oog op u. Wat moet u nu antwoorden. Och, thuis hebt u uw antwoord wel klaar, maar hoe zult u in dit denk-klimaat duidelijk maken waar volgens u de oplossing moet worden gezocht? Men kan wel zeggen, dat God van ons eist dat we het gezag — regering of werkgever — moeten gehoorzamen of dat de vakverenigingen er verkeerde principes op nahouden, maar is dit duidelijke taal voor deze niet-christelijke arbeiders? Men zal u voor de voeten werpen: wat heb ik aan die praatjes. Vertel me maar eens hoe je denkt over 'compulsory arbitration' of 'injunctions'. Hoe sta je tegenover medezeggenschap in de fabriek of de automatisering? Bij dergelijke vragen staan we meestal met de mond vol tanden.

Wij hebben daarom dringend behoefte aan deskundigen op het gebied van de arbeid om ons voorlichting te geven over dergelijke 'technische' problemen. In de toekomst zal het wel beter worden. Hopelijk zullen meer jongeren onder ons zich met deze problemen intensief bezig gaan houden. In ons artikel kunnen we alleen maar enkele *richtlijnen* geven.

REALISTISCH ZIJN

Ik bedoel hiermee niet het ruwe realisme zoals u dat tegenkomt in de moderne literatuur, maar de realistische kijk die de Bijbel ons geeft op de mens en de menselijke verhoudingen. De Bijbel windt er geen doekjes om: wij zijn allemaal zondaren, zowel David, de *koning* als Gehazi, het *knechtje* van Elisa. Het zit bij hoog en laag. Het egoisme vindt een veilig plekje in het hart van de werkgever evengoed als in dat van de werknemer. Dat zullen we *voorop* moeten stellen. Bij alle onderhandelingen betreffende arbeidsrelaties komt er bij de werkgever de drang: hoe kan ik het onderste uit de kan bemachtigen en de union-leider denkt: ik moet toezien dat ik met de eer kan strijken en de werknemer zint er op hoe hij aan zijn trekken kan komen.

Wanneer wij dus onze 'oplossing' aan onze mede-arbeiders zullen voorleggen moeten wij hun eerst eens de vraag stellen of zij zich er wel van bewust zijn dat het hart van de werknemer in het algemeen evengoed egoïstisch is ingesteld als dat van de werkgever. Daar gaan wij als christenen van uit. Met andere woorden: de narigheid zit voornamelijk in de mens zelf. Als wij deze werkelijkheid buiten beschouwing laten raken we verward, want dan zoeken we de oorzaak voornamelijk in de *omstandigheden* en de *struktuur* van de maatschappij.

Wij hebben er vorige keer al op gewezen dat deze niet over het hoofd mogen worden gezien. Dit gebeurt nogal eens bij christenen. Niet-christenen daarentegen schrijven alle misère graag op de rekening van de maatschappelijke verhoudingen. Laten we ons echter niet in de war brengen.

Hogere lonen, medezeggenschap in de fabriek, staken enz. kunnen onze maatschappij niet redden zolang ieder van ons alleen maar zijn eigen belang ziet en de ander als 'spelbreker' beschouwt.

HET NATIONAAL BELANG

Wij zullen er voorts op moeten wijzen dat men de *samenhang* der belangen in het oog moet houden. Dit niet alleen om *praktische* redenen, maar ook uit *ethisch* oogpunt bezien. Wanneer de havenlieden in Montreal hogere lonen eisen enkel en alleen om meer geld op te kunnen strijken zonder zich te bekommeren om *nationale* belangen, waardoor Canada niet langer kan concurreren met de vrachtvaart in Amerika, dan getuigt dit van een gebrek aan medemenselijkheid, waarvan men de werkgever zo vaak — niet altijd ten onrechte — beschuldigt. Bekommeren de stakers van de luchtvaartmaatschappijen zich b.v. niet om de duizende vakantiegangers of om de bloemhandelaren in Californië, die hun bloemen niet konden verzenden? Is er zo weinig naastenliefde onder de postboden die het vertikten om de post te bezorgen? Is men zo ondemocratisch om door een spoorwegstaking velen allerlei narigheid te bezorgen? En dan te bedenken dat het hier allemaal *onschuldigen* betreft. Kan de doorsnee Amerikaan of Canadees de moeilijkheden verhelpen? Hiermee zal de staker toch rekening moeten houden. Wanneer hij zegt zo sociaal-voelend te zijn met betrekking tot het onderhouden van zijn vrouw en kinderen, dan mag men verwachten dat hij de nadelige gevolgen van een staking voor de onschuldigen niet als onbelangrijk acht.

Dit brengt ons tot de volgende ontdekkende vraag: Kan men nu werkelijk geen andere maatregelen gebruiken om, indien de stakers te weinig loon ontvangen, een hoger loon te verkrijgen.

Stakingen zijn in sommige gevallen gerechtvaardigd, maar tegenwoordig strooit men met stakingen als Zwarte Piet met pepernoten. Men grijpt meteen maar naar het *uiterste* middel: staken. Worden de kinderen van de stakers, wanneer zij hun ouders onrecht aan doen, ook *meteen* op straat gezet?!

Het is mogelijk dat heel wat arbeiders hierover nauwelijks nadenken. Velen hebben in het geheel geen kijk op een bedrijf, laat staan op de maatschappij. Zij leven in hun kleine wereldje. Hun plaats is bij de machine. Tot zover reikt hun verantwoordelijkheid. Het is m.i. dan ook een goed idee van het Christelijk Nationaal Vakverbond in Nederland om aandacht te besteden aan de 'sociale vorming' van de werknemer, opdat zij iets leren van de verhoudingen en achtergronden in onderneming en maatschappij. Zo probeert men tenminste de kwalen te bestrijden ook al is men zich ten volle bewust, dat een dergelijke cursus het *hart* van de werknemer niet kan uitzuiveren van de zucht naar eigenbelang.

DE UNIONS

Voorts zullen wij er met nadruk op moeten wijzen dat wij beslist geen bezwaar maken tegen de instelling van vakverenigingen als zodanig. We zullen er echter op moeten wijzen dat de vakverenigingen van tegenwoordig buiten de werkelijkheid van onze hedendaagse samenleving staan. Zij zien de vakverenigingen niet voldoende als een *onderdeel* van de samenleving. De regering wordt bijna als hun knechtje beschouwd. Zodra de regering niet aan hun eisen voldoet dreigen de vakbondleiders de Amerikaanse Demokratische Partij niet te helpen bij de a.s. verkiezingen.

Met de algemene ekonomische belangen schijnt men nog minder rekening te houden, alsof ekonomen het ijzer met de handen kunnen breken.

Eerlijk gezegd, de houding van sommige vakbondleiders is bij het kinderlijke en naïeve af. Het schijnt dat de ogen van de vakbondleiders in Europa langzamerhand opengaan. Vooral in Italië en Engeland begint men in te zien dat de industrie *winst* moet maken om de *lonen* te kunnen uitbetalen .Dat samenwerking van regering, industrie en vakverenigingen een eerste vereiste is voor een gezonde ekonomie, zal vandaag met nadruk moeten worden gepropageerd. Geen van hen mag op zichzelf proberen het maatschappelijke schip te sturen. Dan strandt het onherroepelijk.

DE WERKGEVER

Wij zullen er van moeten uitgaan dat een zakenman niet een funktie op ekonomisch gebied alleen heeft te vervullen. In het zakendoen zijn eveneens sociale functies verweven, waarmee wij niet beweren dat zaken-doen moet worden gelijk gesteld met het uitoefenen van filantropie. Toch zal de werkgever bij zijn arbeid niet alleen moeten denken aan het belang van zijn gezin en er op uit zijn om maar zo gauw mogelijk een duur huis te kunnen kopen of om jaarlijks enkele maanden vakantie te kunnen houden, zonder zich *verantwoordelijk* te weten voor de belangen van de werknemers, net zo goed als het personeel *verantwoordelijk* is voor het welzijn van het bedrijf waarin men werkzaam is. Aan deze verantwoordelijkheid hapert tegenwoordig veel. Men gelooft het wel. Men leeft voor zichzelf. Het is dan ook van belang om te onderzoeken hoe men het verantwoordelijkheidsbesef, zowel bij de werkgever als bij de werknemer, kan stimuleren. Dit zijn geen eenvoudige vragen. Ze roepen echter om een antwoord!

DE REGERING

Het is de taak van de regering om *gezag* uit te oefenen. Dat mag in onze dagen nog wel eens weer worden onderstreept. Immers, zonder gezag, zoals we in ons vorig artikel hebben gezegd, raken we van de wal in de sloot. De regering moet dit gezag echter ook *waardig* zijn. Het ingrijpen van de politie op zichzelf maakt de regering niet gezaghebbend. Dit kan zelfs en vorm van *zwakte* zijn. Men roept de politie te hulp omdat men zelf de moeilijkheden niet meer de baas kan. De regering moet gezag inboezemen door haar optreden en de maatregelen die ze neemt. Dit is wat onze huidige regering (ik spreek nu over Canada) ten enenmale mist.

Al voor jaren praat men over verbeteringen op het gebied van transport, maar tot dusver is men weinig gevorderd. Is het niet begrijpelijk dat het staken door een dergelijke situatie in de hand wordt gewerkt? De regering zal alles in het werk moeten stellen om elke vorm van belemmeringen voor een gezonde ontwikkeling in de ekonomie en de arbeidstoestanden, te verhinderen.

De regering zal bovendien *boven* de 'power groups' moeten staan. Zodra een politieke partij de unions of welke 'power group' ook maar als trekpaardje gebruikt, is het mis. We zien dit wel bij de huidige regering in Amerika. President Johnson durfde nagenoeg geen maatregelen nemen tegen de stakende werklieden bij de luchtvaartmaatschappijen, omdat hij de 'steun' van de unions eens mocht verliezen. Dit is een ongezonde toestand. Wij voelen dan ook niets voor een 'Labour Party' die hoofdzakelijk de belangen van de werkende man op het oog heeft.

Een politieke partij of een regering moet het belang van *heel* de natie willen dienen en niet van een *deel* van de natie. Wij staan daarom kritisch tegenover de New Democratic Party. Een partij mag wel voor de rechten van een bepaalde groep opkomen, indien dit nodig mocht zijn, maar men moet oppassen niet om financiële reden of wat het politieke programma betreft te worden gedirigeerd door een bepaalde 'power group'. Zo'n partij tracht dan kiezers te winnen, maar men vergeet dat deze kiezers de partij gebruiken om zelf aan de macht te komen.

U ziet dus dat wij als christenen nog wel iets over de stakingen en, in het algemeen, over de maatschappelijke verhoudingen hebben te zeggen, zelfs al blijven we de antwoorden op de arbeidsproblemen van technische aard voorlopig schuldig.

Paul Tameling

Groeiende waardering voor het vormingswerk

Langzamerhand — zij het nog wat aarzelend — breekt het inzicht baan, dat vorming en scholing van werknemers niet alleen een belang van de vakbeweging is.

Het vormingsinstituut van de christelijke vakbeweging begint te merken, dat er geleidelijk ook in andere kringen waardering groeit voor de "sociale vorming" van werknemers. Hier en daar gaan ondernemers inzien, dat het ook voor hun bedrijven van belang is dat hun mensen iets meer weten van de verhoudingen en achtergronden in onderneming en maatschappij. Ze merken het in de praktijk: mensen, die bijvoorbeeld een cursus sociale vorming van het Slotemaker de Bruïne-Instituut hebben gevolgd, kunnen wat meer objectief en met wat meer kennis van zaken over allerlei bedrijfsbelangen praten en vaak wat meer verantwoordelijkheid dragen. Het is nog maar een begin en nog lang geen algemeen verschijnsel. "Maar we mogen verwachten, dat de leiding van de bedrijven hiervoor meer begrip zal krijgen," zei voorzitter C. J. van Mastrigt in een persconferentie ter gelegenheid van het eerste lustrum van het instituut.

EXPERIMENT GESLAAGD

Er is in die eerste vijf jaar heel veel gedaan. "We hebben een groot aantal mensen bereikt en hun zelfvertrouwen gegeven om op te treden op de plaats waar zij werken," zegt Van Mastrigt. Maar tegelijkertijd is er druk geëxperimenteerd. En dat begint vrucht af te werpen. De cursussen van het instituut hebben een goede naam. Een aantal gemeenten geeft subsidie voor de cursussen sociale vorming. "En daarmee erkennen zij deze cursussen als een belangrijk stuk sociaal-culturele vorming," meent onze vormingsleider Tj. Pel.

Andere bewijzen van erkenning zijn de verzoeken van de bedrijven, die graag advies van het instituut willen hebben voor hun personeelsbeleid. In enkele ondernemingen heeft het instituut cursussen georganiseerd voor groepen personeel, bijvoorbeeld leerlingen, of bazen. Maar ook buiten het bedrijfsleven is er kennelijk behoefte aan een instelling als de onze, die op sociaal terrein cursussen kan verzorgen. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de cursus, die in Drachten voor stuurders en medewerkers van een christelijke woningbouwvereniging werd gegeven — en blijkens de reacties met veel succes.

VORMING

Men kan eruit opmaken, dat het vijf jaar geleden een verstandig besluit is geweest om het Slotemaker de Bruïne-Instituut op te richten. Daarmee werd allerlei werk opgevangen, dat vroeger min of meer in los verband werd gedaan. Kaderschool en vormingswerk werden er samen in ondergebracht. Bij beide verschoof de klemtoon van kennisoverdracht naar de vorming van mensen. Steeds meer mensen maken er gebruik van. In de afgelopen drie jaar volgden een kleine duizend leden en niet-leden de cursus Sociale Vorming A. Van hen slaagde 85 à 90 procent, te weten 820 man. Ruim 50 volgden hierna de B-cursus met goed resultaat. Een honderdtal nam nog deel aan de driedaagse afrondingscursus op de Talma-hoeve.

Pel verheugt er zich vooral over, dat op deze cursussen steeds meer mensen komen, die geen functie binnen de vakbeweging hebben, maar behoefte voelen om wat meer te leren over en te begrijpen van wat er om hen heen gebeurt.

ZELF BETAALD

Daarnaast werden allerlei cursussen in opdracht van de aangesloten bonden gegeven. Bijvoorbeeld: acht cursussen voor 220 ondernemingsraadsleden uit zeven bedrijfstakken, vijf driedaagse cursussen voor onbezoldigde bestuurders (80 deelnemers), dertien driedaagse cursussen over allerlei onderwerpen voor kaderleden van onze bond van sigarenmakers en tabaksbewerkers met 230 deelnemers, een tiental studiedagen voor 180 leden van de Bond van Chr. Politieambtenaren, enz. Voor al dit werk beschikt het instituut over de medewerking van gemiddeld honderd docenten.

Dit werk kost uiteraard veel geld. Naar schatting heeft de christelijke vakbeweging er de laatste jaren een bedrag aan uitgegeven dat ergens tussen een half en één miljoen ligt.

Enjoy VOORTMANS
DUTCH STYLE COOKIES

Ontboezemingen van de Kostersvrouw

Ziezo, dat is ook weer klaar. Een heel karwei was het weer! Maar is het nu geen lieve lust voor het oog, die schone kerk? Ja, ziet u, ik ben Jaantje, de kostersvrouw. 'k Hoop niet dat u me al te astrant zal vinden, maar ik dacht zo bij mezelf: ik zie en hoor altijd zoveel in en om de kerk, waarom zou ik er niet eens wat van opschrijven, een ander wil er misschien ook wel eens van genieten of met me meelachen, of het hoofd schudden! Verwacht nou niet te veel hoor, want ik ben maar doodgewoon Jaantje en ik heb nooit niet veel geleerd of zo, maar ik wou het es proberen, ziet U?

Wacht, eerst nog even deze deur opwrijven, anders heeft mevrouw van de dominee soms weer wat te zeggen! Een best mens hoor, daar niet van, maar ze ziet alles! En ze bemoeit zich graag met een boel dingen. Laatst nam ze me ook even apart. "Jaantje," zei ze, "ik zag vanmorgen onder de preek dat je het trapje van de preekstoel vergeten was, doe dat nog even hoor, vóór de middagdienst?" Mensen, ik stond paf! Maar ik heb het toch gedaan, want ze hàd gelijk en ik weet dat ze zelf ook haar handen uit de mouwen kan steken, want onderlaatst was ze nog bij Sylvia de Bruin, dat jonge vrouwtje van een van de diakenen. Ja, eigenlijk heet ze gewoon Sientje hoor, maar u weet hoe dat gaat hier in Canada, dat moet allemaal een beetje Engels klinken, dus dan maar Sylvia. Ze zeggen tegen mij ook zo vaak: waarom laat jij jezelf toch geen Jane noemen of Janet? Maar ik zeg altijd maar: "Mij niet gezien, hoor. Jaantje is mooi genoeg en zoveel Canadezen zijn er toch niet die mij kennen en zij mogen dan wel Jane zeggen.

Maar daar hadden we 't nou niet over. De domineesmevrouw was dus bij Sientje de Bruin want die was ziek, al een heel poosje en U weet hoe dat gaat hier, hulp er haast niet te krijgen. En wat deed mevrouw nou, inplaats van een poosje met Sientje te praten, heeft ze haar twee kleine jongens eens even in bad gestopt en de keukenvloer, waar ze haast aan bleef kleven, heeft ze helemaal gesopt en gewreven. En Sientje zei later dat ze er toch zó van opgeknapt was, ze voelde zich die avond een stuk beter! Waarmee ik maar zegge wil, dat ik het dan ook wel weer neem als mevrouw soms eens een beetje bedillerig is.

Maar 'k geloof toch niet dat ze nou wat aan te merken kan hebben, 'k heb echt m'n best gedaan en 't hoop dat Jan me gauw komt halen want het is temee suppertime en de aardappelen moeten op. Ja, Jan dat is mijn man en U mag het gerust weten, ik hou een boel van hem en hij van mij! En we vinden het allebei fijn dat we dit kostersbaantje hebben. Niet alleen om het geld hoor, we kunnen deze bijverdienste best gebruiken, daar niet van, maar ziet u, zoals nou, dan kan ik er ook zo echt van genieten om eens even alléén in die stille kerk te zitten en te denken. En ik beschouw het als een éér om het Huis van de Here, want dat is het toch, nietwaar, schoon te mogen houden. En vooral 's zondags vóór de dienst, als ik Jan dan in z'n beste blauwe pak door de kerk zie lopen, als hij bijvoorbeeld het glaasje water voor de dominee op de preekstoel komt zetten, dan denk ik: dat is Jan, m i j n man, de dorpelwachter! En dan voel ik dat het een bijzonder baantje is!

Dààr hoor ik 'm komen. Gauw naar m'n eten, mensen! Gegroet van

Jaantje

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

SALEM

ontving nog geen antwoord op alle brieven onlangs verzonden aan vele adressen in Eastern Canada.

Van uitstel komt vaak afstel, stuur daarom Uw

antwoord nu!

COME AND ENJOY OUR DELICIOUS FOOD AT THE

"Dutch Kitchen"

full course meals, snacks, etc.

You can find us at the International Plowing Match at

Seaforth, Ont.

Oct. 11 - 12 - 13 - 14

WATERLOO UNIVERSITY STUDENTS

Welcome

to THE FIRST CHRISTIAN REFORMED CHURCH OF KITCHENER

388 Ottawa Street South, Kitchener.
Services: 10:00 a.m. and 7:30 p.m. every Sunday.

Pastor: Rev. H. W. Kroeze, 394 Ottawa St. South, Kitchener. Phone: 744-8753.

Student-elder: Mr. J. Scheele, 217-A Erb St. East, Waterloo. Phone: 744-3093.

Transportation: Mr. H. Schenkel, 8 Young St. East, Waterloo. Phone: 744-9264.

KOOP BIJ DE ZAKEN DIE IN C.C. ADVERTEREN!

Uitstekende plannenmakers op papier

Het mankeert de Russische regering niet aan plannenmakers. Elke vijf jaar komt men met een nieuw vijf-jarenplan op de proppen. In 1965 werd de achtste aan het volk voorgelegd. Het is te hopen voor het Russische volk dat dit plan niet, evenals de vorige, een schone wens blijft die nooit in vervulling gaat. Dit zou niet de eerste keer zijn, want het zesde 5-jarenplan (1956—'60) werd in september '59 in de prullemand gedeponeerd, aangezien de plannen onvervulbaar bleken te zijn. Met het zevende 5-jarenplan ging het al niet veel beter. Men sprak er liever niet over, maar de opmerking dat "de vervulling van het plan door ernstige tekortkomingen werd belemmerd" spreekt boekdelen.

Het achtste 5-jarenplan ziet er echter wat realistischer uit. Men schijnt in te zien dat men niet verder moet springen dan de polsstok lang is.

In het zevende plan had men de vermeerdering van het nationale inkomen 'geplanned' op 65% of een toename van 7.4% per jaar. Men kwam echter niet hoger dan een vermeerdering van 4.4%. Om een ander voorbeeld te noemen, de graanoogst voor het eind van het 5-jarenplan was geschat op 180 miljoen ton (metrieke stelsel), maar in werkelijkheid leverde de oogst niet meer op dan 120.5 miljoen ton.

Het achtste plan ziet er, wat de economische berekeningen betreft, realistischer uit. Het nationale inkomen zal tegen het einde van 1970 met 38-41% moeten zijn vermeerderd, de industriële produktie met 47—50%, de landbouw met 25% en de graanoogst met 30%. Dat is een voorzichtiger beraming dan men voorheen van de communistische regering gewoon was. Mocht men dit doel bereiken dan zal het volk tenminste wat meer waarde hechten aan een dergelijk plan en eveneens gewaar worden dat de regeringsleden voortaan van plan schijnen te zijn wat meer met hun beide benen op de grond te gaan staan.

Bovendien wordt in het plan voorgesteld om de levensstandaard van de boeren te verbeteren. Dat is ook werkelijk nodig. Want in vergelijking met de stad is het platteland er slecht aan toe. De prijzen voor kleren en gebruiksartikelen zijn hoger dan die in de stad, terwijl de lonen op het platteland ver beneden de gemiddelde lonen van de stad liggen.

De woningen en boerderijen op het platteland zijn erg verwaarloosd, de gereedschappen onbruikbaar en niet up-to-date.

Het collectieve stelsel werkt evenmin mee om de landbouw op een hoger peil te brengen. Dit blijkt duidelijk uit de volgende twee feiten. Gedurende de jaren 1959—1963 verlieten 3.1 miljoen Russen of 27% de 'boeren-gemeenschappen'. Indien dit voortduurt dreigt er een ernstig tekort aan werkkrachten. Iedereen trekt naar de stad omdat het leven daar beter is. Het gevolg zal zijn dat de steden overbevolkt worden en er werkloosheid zal heersen, terwijl het platteland om werkers schreeuwt.

De boeren die werkzaam zijn op een collectieve boerderij besteden meer aandacht aan hun eigen stukje grond dan aan de landerijen waarop zij hun uiterste best behoren te doen. Deze houding is een stil protest tegen het communistische systeem. Trouwens een groot deel van wat zij op hun eigen bodem verbouwen verkopen zij om er wat geld bij te verdienen. Het opmerkelijke is — dat merken ook de regeringsleden wel op — dat de eigen teelt veel beter is dan de produkten die van de collectieve boerderijen komen.

In het plan wordt ook niet meer vermeldt dat Rusland zal streven Amerika economisch de loef af te steken. Men zingt dus een toontje lager. Men geeft de fabrieken, tot op zekere hoogte, zelfs meer zeggenschap. In de fabriek mag men zelf bepalen hoeveel personeel men nodig heeft. Wat het loonfonds betreft zal men zich aan de regels van de hoge heren in Moskou moeten houden. Men kan dus ten dele van decentralisatie spreken, hoewel de plannen betreffende de produktie door de hoogste organen moeten worden goedgekeurd om de samenwerking in de industrieën te bevorderen. Dat deze samenwerking nogal wat te wensen overlaat mag het volgende verhaal uit Pravda, het communistische dagblad, ons duidelijk maken. Op een fabriek waar kussens worden gemaakt van 51-62 centimeter werd helemaal geen rekening gehouden met de fabrieken waar de kussenslopen worden gemaakt. Want de kussenslopen hadden een wijdte van 80 centimeter. Over deze zaak werd ongeveer 7 jaren (!) gecorrespondeerd, zonder dat er enige verbetering intrad. Daarom wil de regering terug naar meer centralisatie wat de produktie betreft. De vraag is echter of deze verandering zal helpen de vele euvels van de Russische industrie te verhelpen. Om slechts enkele euvels te noemen. Elk jaar verwisselen miljoenen arbeiders van werkkring. Het gevolg is dat ze elk jaar moeten worden ingewerkt in een andere fabriek, terwijl men wel eens een dagje vrij neemt alvorens een andere baan te beginnen. Russische economen hebben uitgerekend dat dit in 1963 een verlies van 54.5 miljoen werkdagen opleverde.

Het beheer van de bedrijven laat ook veel te wensen over. Er worden teveel onkosten gemaakt in verhouding tot de verdiensten. De 'planning' klopt herhaaldelijk niet. Voor een bedrag van 27.1 biljoen roebels ging verloren aan constructiewerken die nooit werden voltooid. Heel wat materiaal dat wordt vervaardigd is waardeloos en kan nooit worden verkocht.

In plaats van meer geld uit te trekken voor de ontwikkeling van de industrie en de landbouw wordt er door de regering nog steeds veel voor militaire doeleinden besteed. Het is te begrijpen dat het Russische volk deze politiek wel eens beu wordt. Van geweren kun je immers niet leven.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Even een 'Soft Drink' . . .

Dat zal in deze zomermaanden wel meer dan eens zijn gezegd. 't Is ook zo gemakkelijk. Je gaat maar naar de winkel en haalt een paar flesjes of busjes van het verfrissende vocht. Waarschijnlijk hebt U er nooit bij stilgestaan dat er onder de producenten momenteel een strijd aan de gang is over de meest geschikte 'container'. Jarenlang heeft men de grotere flessen gebruikt die later weer bij de leverancier konden worden ingeleverd. Dit was immers de goedkoopste manier. De flessen konden een hele tijd mee.

Tegenwoordig is het glas, dat voor de flessen wordt gebruikt, schijnbaar niet meer van het soort waarvan de flesjes vroeger werden gemaakt. Het stroomde klachten over het breken van de flessen, waardoor er te weinig aan werd verdiend. De klanten waren evenmin erg ingenomen met het systeem. Moeders vonden de flessenverzameling in de keuken meermalen een ergernis. De winkeliers waren er ook niet blij mee. Die grote flessen namen veel ruimte in en de bedienden moesten steeds maar klaar staan om de klanten te helpen bij het inleveren van de flessen. Het gemak speelt vandaag nu eenmaal een voornamer rol dan de prijs, want veel klanten verkozen de busjes en flesjes, die men niet weer kan inleveren en die daarom 'one-way bottles' worden genoemd, boven de goedkopere inleverbare flessen.

Vandaar dat de fabrikanten van verfrissende dranken zich nu toeleggen op het fabriceren van kleinere flessen en busjes. De glasindustrie beweert dat de dranken in flesjes toch appetijtelijker aandoen. De 'can'-fabrikanten beweren echter dat men de busjes plat kan drukken en in de vuilnisemmer gooien zonder dat zij veel ruimte nemen. Vooral nu de mensen meer verfrissende dranken meenemen naar het park of het strand, vinden de flesjes en 'cans' een grotere afname.

Wat de verpakking betreft is de 'container' industrie voor 'soft drinks' een van de beste.

In Amerika worden er jaarlijks een 2 miljoen 'cases' (24 van gemiddeld 8 oz.) gemaakt. Per jaar neemt het gebruik van deze dranken ongeveer met 7% toe.

De Glass Container Manufacturers heben dit jaar $7 miljoen uitgegeven voor de 'one-way containers', terwijl men pas in 1964 begonnen is hiermee reclame te maken.

De verkoop van 'Soda pop containers' is in 1965 met 13,1% gestegen tegen 10,5% in 1964. De 'nonreturnable bottles' zijn in 1965 in aantal verdubbeld en maken 17% uit van al de 'soft drinks' die er in Amerika worden geproduceerd.

In 1966 verwachtte men een vermeerdering van 4% in de verkoop van 'cans'. terwijl het gebruik van de 'one-way bottles' dit jaar enorm schijnt te zijn toegenomen.

De 'cans' en de flessen vechten om hun bestaan!

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.

Your Address for all your
DUTCH, FRISIAN & ENGLISH BOOKS,
Organ Music, - Records & Church Supplies.

Ask for Price list.

DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS CO. proudly announce their

OVER 400 PRIZES
to be given away during this sale from
NOVEMBER 3rd TILL NOVEMBER 19th

6TH Anniversary SALE

1960 — 1966

De zaak voor goede KWALITEIT en SERVICE ★ *Super Anniversary Specials Throughout the Store!*

PRIMA SWISS-MADE
DAMES & HEREN HORLOGES

Gegarandeerd 17 steens. Schokvrij.
Onbreekbare veer en Waterproof.
Beperkte voorraad — voor slechts $14.95

SWISS-MADE STERKE
JONGENS- EN MEISJES HORLOGES

Een pracht geschenk voor St. Nicolaas of Kerstmis!
17 steens. Schokvrij. Onbreekbare veer. Gegarandeerd
Beperkte voorraad — voor slechts $12.50

KOOP NU VOOR DE KOMENDE FEESTDAGEN
EN SPAAR . . .!

Gezelligheid kent geen tijd!!
GRATIS koffie met koek. Voor de dames chocolade — Voor de heren . . . een fijne sigaar — Voor de kinderen . . . een leuke verrassing!

20% KORTING
OP ALLE RINGEN, HORLOGES EN DIAMANTEN

Grote sortering Hollandse Sigaren en Tabak:
HOFNAR, RITMEESTER, ELISABETH BAS, ENZ. ENZ.

Ook het fijnste in Kaas en al Uw Boterhambelegging

Zie onze nieuwe collectie HOLLANDSE
Parley-wol
Keus uit meer dan 100 prachtige kleuren.
"INTRODUCTION OFFER" 20% Korting!

Orders buiten de stad
PER MAIL OF TELEFOON WORDEN PROMPT UITGEVOERD!
Waardebonnen worden bijgesloten.

MAAK GEBRUIK VAN ONS
"X-mas Lay-away Plan"
EN BESPAAR U VELE DOLLARS!

10% KORTING OP ALLE TEXTIEL

RIJKE KEUZE IN AL UW HOLLANDSE
Klassiek . . . Kerstmis . . . en voor elk wat wils!

PHILIPS RECORDS
Super Anniversary Sale — 10% Korting!

A fabulous variety of gifts, imports and jewellery throughout the store at "Super Anniversary Savings!"

Dewaal's Jewellers IMPORTS - GIFTS CO.
131 KING STREET, Opposite Market Park Building, LONDON, ONT. Tel. 438-9212
OPEN FRIDAY NIGHTS TILL 9 O'CLOCK — WEDNESDAYS UNTIL 1 P.M.

Teveel om te kunnen adverteren.
Komt U zelf en overtuigt U!

GELD

Geld is een vreemd iets. Er zijn niet veel mensen die geld weten te beheren, onverschillig of het veel of weinig is. Heel veel mensen en gezinnen zitten in grote moeilijkheden doordat ze niet met geld weten om te gaan. Ze komen altijd te kort, zitten steeds in schuld, waar ze bijna nimmer uit komen.

Wat is geld eigenlijk? Geld is "ARBEID" in compacte vorm. Men kan het op drie manieren verkrijgen, men kan het stelen, krijgen en "VERDIENEN".

Hoe harder of hoe langer U werkt, zoveel te meer geld verdient U om uit te geven. Arbeid adelt en produceert "GELD".

De moeilijkheid zit meestal in het verdienen. Over het algemeen weten bijna alle mensen HOE geld te VERDIENEN. Dit is verreweg het gemakkelijkste. De meesten falen bij het *uitgeven*. Wanneer men 100 dollar heeft, begeert men zoveel dingen, dat men te kort komt . . . .

Laten we eens aannemen dat U 2000 dollar heeft weten op te sparen. Op een zekere dag vindt U dat Uw auto niet zo mooi meer is en U koop een nieuwe. Binnen een paar jaar is deze ook weer verroest en versleten en Uw 2000 dollar is verdwenen, plus dat U waarschijnlijk extra geld hebt uitgegeven aan meer pleziertochtjes met de nieuwe auto.

Stel dat U 25 jaar bent en dat U besluit *geen* nieuwe auto te kopen en Uw 2000 dollar voor U laat werken. U belegt het gemakkelijk tegen 6%, zonder enig risico. Dit wil zeggen dat U Uw hele verdere leven jaarlijks $120.— rente krijgt van Uw 2000 dollar. Als U 75 jaar moogt worden hebt U 50 maal 120 = $6000.— extra verdiend, omdat U in Uw jonge jaren een paar jaar met een oude car bent blijven rijden. Tot slot erven Uw kinderen dan ook nog wat.

Geld beheren is: kunnen rekenen. Wanneer U rekent, dan bent U voorzichtiger met uitgeven. Zakenmensen zeggen: "Die niet schrijft, die niet blijft". Dat moest eigenlijk iedereen doen. Schrijf op wat U uitgeeft, dan weet U waar Uw geld gebleven is en dan kunt U zien waar U teveel aan uitgegeven hebt wanneer U te kort komt . . . .

Een zakenman zonder goede boekhouding komt bijna altijd in moeilijkheden. Omdat hij kapitein is op zijn schip zonder een goed kompas. *Zijn kompas is zijn boekhouding.*

Tot zover hebben we zuiver materialistisch geredeneerd. Voor een Christen ligt de zaak heel wat eenvoudiger. In de eerste plaats "begeert" hij lang zoveel dingen niet en geeft dus automatisch minder uit en voorkomt zodoende moeilijkheden.

In de tweede plaats heeft een Christen een enorme hulp in zijn gebed. De Bijbel leert ons: "Schiet iemand te kort in kennis, dat hij BIDDE". Dit geldt dus ook wanneer we te kort aan rentmeesterkennis hebben. Vergeet dus nooit om te bidden of de Here U helpen wil een goede rentmeester te zijn.

In de laatste plaats, we zullen nooit geldelijk in moeilijkheden komen wanneer we niet te kort schieten in het brengen van onze DANKOFFERS. U kunt nooit en te nimmer Uw geldzorgen verminderen door Uw bijdrage aan de Kerk te verminderen.

In het Oude Testament moesten de mensen 10% aan de Here geven; daar zat dan waarschijnlijk ook hun belasting voor de Staat Israel in. Wij mogen meer en we mogen minder geven, dat hangt van onze omstandigheden af. Als U altijd maar met liefde en uit liefde voor onze Here Jezus geeft.

U moogt gerust vertrouwen dat de Here U om Uw gave ook zegenen wil en zal, omdat Hij het beloofde. U bewijst dan hiermede dat U geloof hebt en we kunnen zelfs met GELOOF onze eeuwige zaligheid "VERDIENEN" . . . .

Jan Drent

Een nieuw dollarbiljet in 1967

(Canadian Scene) — Het Canadese dollarbiljet gaat er anders uit zien in 1967. Het Centennial symbool en een andere tekst zullen de belangrijkste veranderingen brengen in de "Centennial valuta". Op de achterkant van het biljet zult U een gravure vinden van het z.g. Centre Block dat in 1916 door vuur werd verwoest. Dit speciale 1 dollar biljet is het enige dat in 1967 zal worden uitgegeven, terwijl het huidige biljet opnieuw zal worden gedrukt in 1968. Men heeft ook al gedacht aan verzamelaars; een aantal van de biljetten zal het serienummer 1867/1967 dragen en deze biljetten zijn speciaal voor verzamelaars bestemd. Zij kunnen nu reeds besteld worden, maar ze worden pas in januari verstuurd. Een vergoeding van 35 cent voor de kosten van het biljet en port dient ingesloten te worden bij de aanvrage.

Een oorzaak van schezofrenie gevonden?

Shezofrenie is een geestesziekte. Het woord stamt van twee griekse woorden: splijten en zieleleven. Mensen die aan deze ziekte lijden leven een gespleten bestaan. Bij dergelijke patienten fungeert de samenwerking tussen denken, voelen en handelen niet zoals het behoort. Daarom treden stoornissen op in de gehele persoon. Men heeft last van waandenkbeelden. Men meent dat men wordt achtervolgd of men heeft tijden dat men iemand wil aanvallen of vermoorden. We lezen tegenwoordig herhaaldelijk van dergelijke gevallen in de kranten.

Twee Amerikaanse professoren van Rockefeller University, New York, drs. D. W. Wolley en B. W. Commi, hebben ontdekt dat sommige personen die aan de genoemde ziekte lijden, met name hen die soms erg aggressief en gauw geprikkeld zijn, een overdadige hoeveelheid substantie, synergist, in het bloed hebben dat op een chemische stof in de hersenen, serotonin genaamd, werkt. Seretonin is een van de chemische stoffen die er zorg voor draagt dat een bepaalde prikkel haar 'message' overbrengt van de ene zenuw naar de andere. Uit de onderzoekingen bleek dat de synergist substantie bij sommige schezofrenie vijfmaal zo actief is als bij normale mensen. Volgens de berichten waren de genoemde professoren er echter in geslaagd om de overdadige hoeveelheid synergist van de genomen bloedproeven te zuiveren.

Men neemt aan dat 10 op de 28 schezofrenie hiermee belast zijn en, naar men hoopt, van de kwaal kunnen worden genezen.

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes

en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagens reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Speciale tarieven voor kinderen tussen 5 en 12 jaar oud.

Zie deze lage Rode enkele reis tarieven:

Tussen TORONTO en:	
Windsor	$ 5.20
Saint John	$ 18.00
Saskatoon	$ 27.00
Calgary	$ 33.00
Victoria	$ 47.52

Tussen MONTREAL en:	
Ottawa	$ 2.90
Halifax	$ 15.00
Winnipeg	$ 23.00
Edmonton	$ 34.00
Vancouver	$ 43.00

Tussen WINNIPEG en:	
De Pas	$ 9.50
Edmonton	$ 15.00
Toronto	$ 21.00
Vancouver	$ 24.00
Halifax	$ 34.00

Tussen VANCOUVER en:	
Kamloops	$ 5.90
Edmonton	$ 14.00
Saskatoon	$ 18.00
Toronto	$ 42.00
Halifax	$ 57.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiers-reisbureau wenden.

CN
CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

OM HET LEVEN VAN ONS KIND

door MRS. ROBERT DYKSTRA

(2)

Als ouders konden wij dit kindje steeds weer brengen voor de troon der genade. Hier ontvingen wij kracht om iedere dag onze taak opnieuw op te nemen.

Ik deed echter mijn best om te geloven, dat ze gezond was, zoals de dokter steeds volhield. Maar het lukte me niet. En de angst die er in me leefde was zwaarder dan de verzorging, die Andrea dag en nacht nodig had.

Toen ze 14 maanden was ging ze erg hoesten. Wij hebben allerlei huismiddeltjes gebruikt, maar het werd niet beter. Weliswaar had zij geen koorts, maar door het vele hoesten kon ze er geen eten in houden.

De dokter onderzocht haar en keek toen nogal bedenkelijk. Hij vertelde ons, dat ze een flinke "heart murmur" had en hij meende, dat het hoesten daarmee in verband stond. Hij maakte een afspraak met een kinderdokter in Oshawa, die ons — na een grondig onderzoek — zei, dat we met Andrea zo spoedig mogelijk naar een hartspecialist in het Toronto Sick Children's Hospital moesten. Hij vertelde ons ook nog, dat er wel meer kinderen zijn met een heart murmur en dat dit na een paar jaar wel weer normaal kan zijn. Maar in Andrea's geval meende hij, dat dit werd veroorzaakt door een opening in haar hart.

Dr. Fowler, de hartspecialist, vertelde ons, dat Andrea een congenital hart had, een opening in de afscheiding tussen de twee hartkamers. Ze is hiermee geboren en kan niet beter worden, tenzij ze geopereerd zou worden.

Nu is het mogelijk, dat de opening zo klein is, dat de risico van een operatie groter is dan deze afwijking. Ze kon dus wel een redelijk normaal leven leiden. Wij moesten maar afwachten en zien hoe het zich verder ontwikkelde.

Het hoesten werd veroorzaakt door een longontsteking, waarvoor ze zeven weken in het hospital moest verblijven. Na drie weken in het Oshawa hospital te zijn geweest, waar ze in plaats van beter ernstiger werd, werd ze besmet met diarrhee en werd ze plotseling ernstig ziek. Ze ontving kunstmatige voeding, maar na enkele dagen moest ze rechtop zitten, omdat de stilliggende houding voor de ontstoken longen niet goed was.

Kinderen met een dergelijke hartafwijking hebben geen weerstand tegen infectieziekten, zoals verkoudheid. Wij moesten dus altijd uiterst voorzichtig zijn als we zelf verkouden waren.

Ik bezocht haar in Oshawa elke dag. Vooruitgang was er eigenlijk niet te bespeuren. Wel werd ze langzamerhand wat sterker, daar zij voorzichtig aan meer mocht eten. Zij ging in haar bedje staan en probeerde het een en ander te vertellen.

Omdat ze nog alleen op een kamertje lag, kreeg ze gezelschap van een budgy — een vogeltje. Ze had er veel plezier in, omdat wij thuis ook zo'n vogeltje hadden. Prompt gaf ze hem dan ook dezelfde naam.

Het moeilijkste van die bezoeken was altijd het afscheid. Als het bezoekuur om was, kon je dit dadelijk horen aan het huilen van de kinderen. Ook Andrea wist al gauw wat het huilen van die andere kinderen betekende en zei dan: "Mommy come, come stay."

Ik kon haar wel vertellen, dat ik naar Daddy en broertje moest, maar ze was nog te klein om dit te begrijpen. Toch kon ik het niet over mijn hart verkrijgen om er tussen uit te "sneaken" zoals ouders wel deden, met als gevolg dat het kind de ouders niet meer vertrouwden. Na een "bye, bye" wachtte ik altijd even tot een nurse bij haar kon zijn om de aandacht af te leiden.

Als ik bij haar was kon ik wel flink en opgewekt zijn, maar thuis alleen met m'n gedachten was het vaak moeilijk. Dan zag ik haar met uitgestrekte armpjes en de blik in haar ogen van het niet begrijpen, waarom mommy en daddy haar niet mee wilden nemen. Vaak vroeg ik mezelf wat er in haar om moest gaan als ze ons zo ernstig lag aan te kijken, heel stil en te ziek om te protesteren als we weg moesten.

Iedere dag om 11 uur 's morgens sprak ik de dokter per telefoon. Hij kon me dan vertellen hoe ze de dag daarvoor was geweest, terwijl hij er die morgen reeds geweest was. Zijn rapport kwam altijd overeen met onze gedachten. Vonden wij haar soms minder goed, dan kon de dokter ons vertellen, dat haar temperatuur plotseling omhoog gegaan was.

Ook leerden wij geen bijzonderheden aan de verpleegsters te vragen. Hun antwoorden waren of nietszeggend of er waren vreemde verpleegsters, die haar toestand niet kenden om te kunnen zeggen of ze beter of minder was dan de dag ervoor.

Het was eind november 1961. Wij konden niet zeggen, dat ze goed vooruitging. Het was te veel up and down. Wel ging ze op haar voetjes staan en speelde ze met mijn halskettinkje. En ook klapte ze in haar handjes als ik voor haar zong. Maar het hoesten werd niet minder en ondanks de vele medicijnen reageerden haar zieke longen er niet op. Vaak werden er X-rays genomen om te zien of de longen vooruit gingen.

Op 4 december vertelde de dokter ons, dat ze misschien met het weekend naar huis mocht.

Maar het werd een grote teleurstelling.

De volgende morgen belde de dokter me op. Meteen voelde ik dat er iets niet goed was. Samen met de radiologist had de dokter de X-rays met elkaar vergeleken en hij was tot de conclusie gekomen dat er achteruitgang was. Ook haar hart was iets vergroot. Om haar te kunnen helpen moesten ze haar longen een speciale behandeling geven, waareen anesthetic nodig was.

De kinderarts durfde dit echter niet aan omdat hij bang was, dat haar hart deze anesthetic niet kon doorstaan. Hij stelde voor, dat we Andrea van het Oshawa General Hospital naar het Toronto Sick Children Hospital zouden brengen. Hij wilde haar weer onder behandeling van Dr. Fowler, de hartspecialist, en Dr. McKee, borstspecialist.

Het was zowat etenstijd, maar wij konden geen hap naar binnen krijgen. Toch ontvingen wij de kracht en innerlijke rust om te doen wat onze Leidsman ons vroeg te doen.

Toen we de lange gang door liepen, werden we achterhaald door de hoofdzuster met Santa Claus. Hij deed de ronde op de kinderafeling en duwde ons een pakje in de handen voor Andrea. Wij ontvingen het als een troostprijs. Het kwam me voor als een symbool van deze bonte harlekijn, die het echte Kerstfeest wil verdrijven met zijn leegte en onechtheid.

Toen we met Andrea in Sick Children Hospital aankwamen, waren ze van onze komst al op de hoogte gesteld. Toch nam het nog vier uur voordat ze in haar bedje lag. Ze werd door drie dokters onderzocht en veel vragen werden ons gesteld.

Er bestond een mogelijkheid, dat ze met mazelen besmet was en daarom moest er een kamertje voor haar alleen klaargemaakt worden. Vandaar het oponthoud.

Twee dagen later bezocht ik haar. Ze was erg moe en huilerig. Dr. Fowler vertelde me, dat zij verschillende tests genomen hadden en besloten waren haar deze behandeling te geven. Volgens de dokters was dit de enige uitweg en ze hoopten die op maandag 11 december te doen.

Nu, die maandag was een lange dag. Ik had mezelf voorgenomen om veel werk te doen, zodat ik geen tijd had om te piekeren. Maar het is eigenlijk jezelf voor de gek houden, want als je gedachten er niet bij zijn wil het werk ook niet lukken. Onophoudelijk maak je fouten.

Om half één mocht ik Dr. Fowler opbellen. Hij wist echter nog niet genoeg. Hij zou mij spoedig terug bellen als hij de rapporten binnen had.

Toen hij om 5 uur nog niet gebeld had, kon ik niet langer wachten. Ik informeerde bij de hoofdzuster hoe het met Andrea was, maar ze mocht me niets vertellen, verwees me naar Dr. Fowler.

Op zulke momenten ben je geneigd te denken, dat ze iets verzwijgen. Wij moesten echter nog leren, dat dit niet zo is. De verpleegsters mogen geen bijzonderheden vertellen. En als je van de dokter niets hoort op een tijdstip, dat je het verwacht, is dit meestal een goed teken.

Specialisten worden vaak bij een ernstig geval weggeroepen, en als iets niet goed is met de zieke, hebben wij ondervonden dat de dokter zelf de ouders dit direct laat weten.

Eerst om 7 uur kon de dokter ons vertellen, dat alles goed was. Veel bacteria en slijm waren uit de longen verwijderd. Uit het onderzoek daarvan bleek, dat de bacteria waren veroorzaakt door etensresten, die in de longen terecht gekomen waren en daar waren gaan ontsteken.

Ook hoorden wij nu, dat de zogenaamde "stomach valve" niet normaal werkte, waardoor ze zo vaak moest braken. Was dit bekend geweest kort na de geboorte, dan was voeden in een zittende houding de oplossing geweest.

Haar hart had het alles goed verdragen, waar ook de dokter erg blij om was. De volgende dagen was ze moe en huilde veel, maar ze ging langzaam vooruit. Tweemaal per week werden er nu X-rays genomen en over het resultaat was de dokter zeer tevreden.

Wij maakten ook kennis met enkele andere kinderen op Andrea's kamer. Als ze gingen staan in hun bedjes, konden ze elkaar zien door de glazen wand tussen hen in. Een meisje van Duitse afkomst lag naast haar. Ze was bedekt met uitslag en wij meenden, dat ze een of andere huidziekte had. Maar toen wij met haar ouders kennis maakten, hoorden wij dat ze een nieraandoening had en dat deze uitslag een reactie was op de vele medicijnen. Iets wat we met Andrea later ook zouden meemaken, hoewel niet in die erge mate.

Tegenover haar lag een Indian boy, die al maandenlang leed aan longontsteking. Hij glimlachte altijd. Maar soms zag hij niemand, dan was hij weer minder en lag in een oxygene-tent. Zijn ouders woonden zo ver weg, dat hij nooit bezoek kreeg. Was hij heel goed, dan mocht hij in een stoeltje op wielen naast de lessenaar van de verpleegster zitten. Dan glunderden zijn oogjes.

De verpleegsters probeerden wel veel goed te maken, wat sommige kinderen aan ouderliefde moesten missen.

Hoewel we dankbaar waren, dat wij ons kindje steeds mochten bezoeken, viel het vaak niet mee om een goede plaats te vinden voor onze oudste. Het was niet goed voor hem om te vaak naar vreemden te gaan als wij naar Toronto moesten, hetgeen een hele middag in beslag nam. Een kennis bood aan op hem te zullen passen en met haar vier kinderen kon hij het zo goed vinden, dat hij daar meestal heen ging. Wij zijn daar nog steeds dankbaar voor. Het zijn in zulke dagen vaak kleinigheden die anderen voor je doen om de last te verlichten, die van onschatbare waarde zijn.

Het was 20 december. Zij was tot dan steeds vooruit gegaan. Maar op die dag viel ze me tegen. Ik had niet kunnen zeggen, wat het precies was, maar ik was ervan overtuigd dat zij niet zo goed was. Het doktersrapport was goed, maar we moesten er toch niet al te vast op rekenen, dat zij met Kerstfeest thuis zou zijn.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The Lord blessed our marriage in giving us a daughter
JENNIFER
Pete and Evelyn Heida (nee Datema).
September 19, 1966.
24 Cross Street,
Ingersoll, Ont.

Soli Deo Gloria!

On October 25, 1966 our dear parents,

Mr. & Mrs. C. INGWERSEN,

2213 McKenzie Road, Abbotsford, B.C. hope to celebrate their 60th (diamond) wedding anniversary.

Their grateful children:
Cornelius, Jr.
Mr. & Mrs. Gerrit Ingwersen.
Mrs. A. Nanninga (Annie).
Mr. & Mrs. J. Visser (Johanna).
Miss Antoinette Ingwersen.
Mr. & Mrs. John Ingwersen.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

FREDRIK BREUKELMAN
en
MIENA BREUKELMAN—JURJENS

op 1 oktober 1966 de dag te herdenken dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Here hen zegenen wil en nabij moge zijn, in de jaren die Hij hen tesamen wil schenken, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Fort William, Ont.
R.R. 2.

Op 1 oktober 1966 hopen onze geliefde ouders en grootouders

E. DIKLAND
C. DIKLAND—VAN DER KLOOSTER

hun 30-jarige echtvereniging te vieren.

Hun dankbare kinderen:
Brockville:
Bob en Aley (verloofde).
Brockville:
Harry Dikland.
Geraldena Dikland—Widman.
Morrisburg:
Jack Dikland.
Grace Dikland—Seffinga.
Penticton, B.C.:
Tony Roffel.
Coba Roffel—Dikland.
Kingston:
Gerald de Vos.
Tiney de Vos—Dikland.
Bonny Dikland—Holland.
Brockville:
Joyce Dikland.
Cor Dikland.
Mieke Dikland.
En kleinkinderen.

Gelegenheid te feliciteren van 3—5 uur thuis Zondagsmiddags.
41 Bennett St., Brockville, Ont.

With thanks to God,
Henry and Irene
Jerry
Peter
Jack
announce the 25th wedding anniversary of their parents
GERRIT and RIENY BULTHUIS

The Lord willing, a reception will be held for them on October 13, 1966 at 8:00 p.m. in the Immanuel Christian Reformed Church of Hamilton.

880 Garth Street, Hamilton, Ont.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
For better service:
If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please phone collect Person to Person now.
Clients accepted within 100 miles from Hamilton.
No advance payment.

Na een geduldig gedragen lijden nam de Here tot Zich onze innig geliefde moeder en grootmoeder

AALTJE HOLDINGA,

weduwe van Arie Van Vliet,

in de ouderdom van 74 jaar.

"Ik heb de vaste grond gevonden,
Waarin mijn anker eeuwig hecht."

Smithers, B.C.:
G. Vander Grift—Van Vliet.
W. Vander Grift.
Edmonton, Alta.:
M. Van Vliet.
A. I. Van Vliet—Van Rietschoten.
Edmonton, Alta.:
C. Van Vliet.
C. Van Vliet—Vreeling.
Edmonton, Alta.:
J. J. Van Vliet.
N. Van Vliet—Rogge.
Smithers, B.C.:
P. Van Egdom.
Edmonton, Alta.:
G. Vanden Berg—Van Vliet.
J. Vanden Berg.
Edmonton, Alta.:
B. W. Jacobi—Van Vliet.
W. Jacobi.
Edmonton, Alta.:
A. Hulzinga—Van Vliet.
G. Hulzinga.
Edmonton, Alta.:
E. De Vries—Van Vliet.
W. De Vries.
En kleinkinderen.

23 September 1966.
Edmonton, Alberta.
7737 - 112 Ave. S.

The Consistory of the First Christian Reformed Church of Duncan, B.C. wishes to express its sincere sympathy to Mrs. Visser in the sudden death of her husband

MURK VISSER.

Mr. Visser served the Church for many years as elder, deacon, and custodian.

"Precious in the sight of the Lord is the death of his saints." Ps. 11:15.

May the Lord, whose compassions fail not, be the portion of Mrs. Visser.

Lam. 3:21-24.

Rev. J. Boonstra, Pres.
Mr. K. Siebring, Clerk.

With thanks to God the Drayton Christian School hopes to celebrate its

10TH ANNIVERSARY

on Friday, October 14, at 8:00 P.M. in the Chr. Ref. Church.

All its former teachers and graduates are invited for this occasion.

The Board.

The Agassiz Christian School, in the beautiful Upper Fraser Valley of British Columbia, urgently needs:

A TEACHING PRINCIPAL
and
A TEACHER FOR GRADES 1 AND 2

Please send applications stating qualifications, experience and references to the secretary, J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz, B.C.

HUISHOUDSTER

gezocht door familie in Toronto, wonende dicht bij Yonge Subway Station. Eigen kamer en badkamer. Salaris kan overlegd worden. Voor een onderhoud schrijf s.v.p. aan no. 1911, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GOED ONDERHOUDEN HUIS

te koop in Hamilton, Ont., dicht bij bus, kerken en winkels. Geschikt voor groot gezin, eventueel met kantoor aan huis. Kan ook gemakkelijk in tweeën bewoond worden (2 badkamers, moderne keuken beneden, beknopte keuken boven). C.V. oliestook, flinke tuin, garage, brede inrit. Hypotheek beschikbaar. Brieven onder nummer 1910, aan Calvinist-Contact, Box 312, Station "B", Hamilton, Ont.

On September 26, 1966 the Lord took unto Himself our dearly beloved daughter and sister

DEBBIE,

six years of age.

Debbie died immediately after she had been hit by a car.

She had just learned the hymn:

When we walk with the Lord.
In the light of His Word,
What a glory He sheds on our way.
While we do His good will
He abides with us still,
And with all who will trust and obey.
Trust and obey,
For there's no other way
To be happy in Jesus
But to trust and obey.

Henry and Anne De Groot,
Steven and Wendy.

493, Rymal Road East,
R.R. 3, Hannon, Ont.

With deep sorrow in our hearts, we announce the sudden death of our dearly beloved granddaughter

DEBBIE,

six years of age, child of Mr. and Mrs. Henry De Groot.

She died on the morning of September 26, 1966, on her way to school, after she had been hit by a car.

We trust that the Lord will comfort the bereaved parents with their two children, and all of us, for we know that Debbie is now always with Jesus.

"Suffer little children, and forbid them not to come unto Me; for of such is the Kingdom of heaven."
Matthew 19:14.

On behalf of the Schotsman's family:
Mr. and Mrs. J. Schotsman.

Hamilton, Ont.
531 Upper Wellington.

On September 26, 1966 our dearly beloved granddaughter

DEBBIE,

six years of age, child of Mr. and Mrs. Henry De Groot, was suddenly taken away after she had been hit by a car.

May God graciously comfort the parents with their two children, and all of us, in this bereavement.

"And Jesus took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them." Mark 10:16.

On behalf of the Dt Groot's family:
Mr. and Mrs. Sieger De Groot.

R.R. 3, Hannon, Ont.

The Board and Teaching Staff of the Calvin Christian School Society of Hamilton express their sympathy to Mr and Mrs. H De Groot and relatives in the tragic and sudden loss of their daughter

DEBBIE.

May the Lord comfort and sustain them in these days of sorrow.

Hamilton, Ont.
September 26, 1966.

DAIRY FARMS

100 Acres open quota, 35 head of Holsteins, all equipment, good barns, good house, nice location. $54,000.00.

175 Acres quota, 1280 lbs. daily, 68 head of Holsteins, new modern barn, silos, all machinery, 6-room house plus 5-room house, going concern. $96,000.00.

HOG AND MIXED FARM

102 Acres, including 18 acres grapes and pears, all machinery. 1 Barn equipped for 250 hogs, 2nd barn room for 180 hogs. Most favourable location, modernized 7-room house — $42,000. (Open for lower offer).

Call or write
GERRIT OTTEN
P.O. BEAMSVILLE, ONT.
Phone 563-7904
AGENT FOR HAROLD JARVIS REAL ESTATE, GRIMSBY, ONT.

Ter overname aangeboden:
Goed beklante

MODERNE DAMES KAPSALON

(airconditioned), gelegen aan een der hoofdstraten in Sarnia, Ontario. Eigenaar is genegen te helpen met de financiering. Desgewenst gelegenheid voor huurkoopcontract. Brieven aan J. P. Mountain, 1308 Harker Street, Port Huron, Mich., U.S.A.

PRINCE GEORGE

Rooms with cooking facilities — showers. Reasonable rates — Economical sharing with friends. Privacy — 3 minutes from city. Write A. Maris, R.R. 4, Royalite, North Nechako Rd. Phone 563-3730, Prince George, B.C.

Wanted: An experienced

MARRIED MAN

for general work on cash crop hog farm, to start Nov. 1, 1966. H. Knip, R.R. 1, Claudeboye, Ont. Phone 228-6218.

Wanted:

Qualified Secretary

Here is an opportunity for a dedicated and qualified person to engage in a challenging office career! Position for general office work, including stenographic, filing and bookkeeping tasks. Office will move to Toronto at end of year.

Send applications to The Association For Reformed Scientific Studies, Dr. Paul G. Schrotenboer, 729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ontario. State references and qualifications.

FARMS FOR SALE

A 150 acre Dairy farm, with stable cleaner, milkhouse, bulktank, 50 steel cow stalls. 7-room modern home. Asking price $24,000.

Several good 100 and 200 acres Dairy, Beef and 3 Cash crop farms. One of 700 acres. Some with very low down.

For service contact:
F. C. v. Eyl
BOX 193, LUCKNOW, ONT.
Tel. 528-3618
Agent for
JOHN BOSVELD
REALTOR, LONDON, ONT.

FARMS TE KOOP

240 Acre Dairy farm, een paar mijl van Ingersoll aan de hoofdweg. Twee prachtige huizen, van alle gemakken voorzien. Grote barn, uitgerust met stall cleaner, 50 stanchions, groot aantal boxstalls. Nieuwe silo. Melkhuis, bulktank, melkcontract. Met de farm gaat de gehele oogst, 70 stuks vee (Holstein) en machines. Dit is beslist een prachtige farm en de moeite waard om te komen zien.

150 Acre farm, 3 mijl van Woodstock, aan de hoofdweg. Dit is een van de mooiste farms ooit door ons te koop aangeboden en kan zowel met als zonder vee en machines gekocht worden. Open voor offer.

100 Acre farm, zojuist "gelist", 6 mijl van Woodstock. Grote barn. 4-Bedroom brick huis. Vraagprijs $20,000 met laag down.

En voor meer farms van 50 tot 500 acres schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigen
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

Machines "roken" dagelijks 20.000 sigaretten

Onderzoekingen over de sigaret als "kankerverwekker" gaan verder — Huid en long reageren anders

Hamburg (DaD) — Al sinds vele jaren houdt de Duitse sigaretten-industrie zich bezig met de kwestie, of er verband bestaat tussen roken en het ontstaan van kanker. Om dat probleem nog intensiever te kunnen benaderen, wordt thans het pas een jaar geleden door de sigarettenfabrikanten gebouwde onderzoekingsinstituut in Hamburg aanzienlijk vergroot. In de toekomst staan het instituut grotere dierenstallen en meer laboratoria voor biologische en chemische proeven ter beschikking. Bovendien zal het aantal medewerkers van de chef van het instituut, professor Dr. Walter Dontenwill, aanzienlijk uitgebreid worden.

De eerste proefronde met tienduizend witte muizen en ongeveer vier miljoen "gerookte" sigaretten is afgesloten. Resultaten zijn nog niet bekend. Over de vraag, wanneer men op de eerste resultaten kan rekenen, uitte de 44-jarige kankerspecialist professor Dontenwill zich echter zeer optimistisch. Hij meent, in samenwerking met de onderzoekingscentra van de universiteiten in de Duitse Bondsrepubliek en in andere landen binnenkort over het verband tussen geïnhaleerde rook en de gezondheid meer te kunnen zeggen.

Professor Dontenwill wil in de toekomst het onderzoekingsprogramma uitbreiden. Volgens zijn mening reageert de huid, die tot nu toe als proefobject dienst deed, anders dan de longen. Daarom zullen na voltooiing van de "onderkomens" ook zo snel mogelijk hamsters hun intrek nemen in het Hamburgse instituut, die voor long-proeven zeer geschikt zijn. Verschillende machines zijn speciaal voor deze proeven uitgevonden. Zo bijvoorbeeld de rookmachines, die dagelijks 20.000 sigaretten "oproken". Deze met de hand bediende rookmachines zijn voor een deel al weer achterhaald en hebben plaats moeten maken voor volautomatische "rokers". Deze nieuwe rookmachines zorgen er zelfs voor dat de sigaretten nooit uitgaan. Zij steken iedere afzonderlijke sigaret ook zelf aan en roken ze dan op. De machine tipt de as zonder hulp van buitenaf zelf af en stoot de peuk bij een bepaalde lengte uit. Heeft de automaat "een trek over de longen" gedaan, dan slaat de opgezogen rook in diepvriesreservoirs als condensaat neer. Deze geconcertreerde rook gaat dan door verscheidene chemische laboratoria, voordat hij op de huid van de dieren wordt gebracht.

Iedere sigaret is bovendien in partjes verdeeld, die door ringen aangegeven zijn. Deze drie ringen tonen de verschillende rookcondensate van de sigaret aan. Zo is er bijvoorbeeld in de eerste drie trekken slechts zoveel condensaat als de laatste trek in het derde deel alleen bevat. Daarom raadt professor Dontenwill alle rokers aan, de sigaret niet tot de peuk te "kwellen". Hij stelt voor, "defensief" te roken, en stelt daarbij de Amerikaanse roker tot "voorbeeld". Deze roken hun sigaretten slechts voor de helft op en gooien deze dan weg.

(Actualiteiten uit Duitsland.)

Herdenkingsdienst in London voor het eerste autoverkeers-slachtoffer

Onlangs heeft men in Londen, Engeland, een herdenkingsdienst gehouden voor Mrs. Bridget Driscoll, die bekend staat als het eerste slachtoffer dat door een auto om het leven is gekomen. Toen een van de 'monsters' met een snelheid van 4 mijl per uur op een der landwegen van Engeland kwam aantuffen, ging Mrs. Driscoll met uitgestoken paraplu midden op de weg staan om deze wereldse nieuwigheid tot stilstand te dwingen. Ze werd echter omver geduwd en is aan de val bezweken. Volgens zeggen zijn er in Engeland alleen al 300.000 personen Mrs. Driscoll gevolgd in de afgelopen 70 jaar.

57½ Acre Farm

8 mijl vanaf Wellandport. 8-Kamer huis, van alle gemakken voorzien. Barn 60 x 30. Melkhuis. Vraagprijs $14,500.00, $5,600.00 down payment.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

Make your Bible Study Interesting and Rewarding this Season

SERIES OF OUTLINES

by Revs. Dr. P. Y. De Jong, F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer.

1. THE COMING OF THE LORD JESUS CHRIST IN THE HISTORY OF THE OLD TESTAMENT.
   Many portions of the Old Testament receive new meaning when placed in the right perspective: the fulness of time in Bethlehem.
   16 Outlines .... Price per copy 75¢
2. ISRAEL'S JUDGES AND RUTH.
   The book of Judges is more than a number of war stories and the book of Ruth is not merely a romance between Boaz and Ruth. The unfolding of God's redemptive plan makes this study very rewarding.
   25 Outlines .... Price per copy $1.00
3. BEHOLD YOUR KING.
   The theme of the gospel according to Mark is the Lord Jesus Christ as King. The outlines portray the Kingship of Christ in the light of the Old Testament, that is in its history, as well as in the psalms and the prophets.
   31 Outlines .... Price per copy $1.25

GUIDEBOOKS

published in conjunction with the Federation of Christian Reformed Ladies' Societies

Guidebook No. 4

by the Revs. L. Doezema, John C. Verbrugge, and A. Persenaire. Three outlines of Genesis 1 and 2, four outlines on "The Holy Spirit and Missions", and two outlines of the Epistle of James.
44 Pages. Price per copy 60¢

Guidebook No. 5

Two outlines on the Book of Hoshea, and two outlines on the Book of Joel, by Rev. Jac. Vos; four outlines on the Book of Ezechiel, by Rev. John Koopmans; three outlines on the Book of Zechariah, by Rev. H. Kwantes.
56 Pages. Price per copy 75¢

Although these outlines have been written for Ladies' Societies, they are suitable for other societies or for personal use as well.

SEND YOUR ORDERS TO

GUARDIAN Pulbishing Co. Ltd.
BOX 312 — STATION B — HAMILTON, ONT.

SPORTING GOODS

Business and Building in thriving town close to Metro Toronto. Includes 6room Apartment, Store and Garage. Owner retiring after 28 years. Terrific opportunity, excellent financing.

CALL
John Vandervinne
749-0038 Macpherson and Macpherson Real Estate.
ALSO STORE FOR RENT.

Do you need new books for your CHURCH LIBRARY?
Send for a catalogue now.
Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

"IN - WITH GOD"

"It is great to be in — with God. When you are in with God, by His grace you are always at the center. From that center Young Calvinists reach out into every area of life, serving Him."

Sixteen hundred and thirty-eight Young Calvinists found it great to be "In — with God" at the 1966 Young Calvinist Convention held in Chicago from August 20 through 23. The Chicago Christian High School was our headquarters for four exciting and blessed days.

On Friday evening the Federation Board members and Convention Committee members met for their fellowship dinner. Later the Board members got together for their workshop and on Saturday the board meeting was held.

All day Saturday a steady stream of conventioneers went through the lineup at the registration desk and were assigned to their lodging places. Families of approximately thirty-five churches in the Chicago-land area opened their homes for us. Thirty-seven buses were on hand to provide excellent transportation service for all the conventioneers during the entire convention.

On Saturday evening the Hammond Civic Center was filled to capacity for the Mass Meeting. The highlight at this meeting was a drama "Christ in the Concrete City" which was excellently presented by six young people from the Chicago area. In this play the suffering, death and resurrection of Christ were portrayed. Each person was challenged to make a decision between Satan and Christ, so that Christ may not merely be crucified in the "city square of the human heart" but that He may also be raised in every heart.

On Sunday we attended church services and spent a day of fellowship with our hosts. Because of rain, the hymn sings in the evening were held in the three Christian High School auditoriums.

On Monday morning we were informed and inspired when Dr. Lester De Koster, Director of Calvin College Library, introduced "John Calvin Comes to our Town". We then attended the sectional of our choice on living themes in the thought of John Calvin. Dr. John Kromminga discussed with us the church today and the relation with other Christians. Mr. H. VanderLine had a very popular topic — The Geneva Beat — Calvin's thoughts on religious, pop and folk music today. Mr. Wendell Verduin led a group and discussed poverty and Christian action. Dr. Edwin Roels talked about the issues young Christians face in living a Christian life. In his sectional, Dr. De Koster took a look at Calvinism and Capitailsm, issues of automation and recreation. Dr. Howard Rienstra discussed Calvin's thoughts about war and peace with his group.

During the afternoon we were taken on a bus tour of the busy city of Chicago, with stops at the Museum of Science and Industry, the Prudential Building and the Loop. A cruise on Lake Michigan in the evening completed this exciting day.

Tuesday was Federation Day at the Convention. Our Federation Director, Rev. James Lont, outlined the Federation program for 1966-67. The top scorers in our Young Calvinist Campaign were presented with their trophies. The winner in Class Small (less than 75 families) Lake City, Michigan averaged $11.00 per family. Sussex, New Jersey stood first in the Medium Class and First Evergreen Park, Illinois in the Large Class.

Everyone then had an opportunity to participate in workshops an various youth programming and leadership topics. The workshops consisted of song leading, planning the year for youth groups, young adult programming, service opportunities, getting posted on S.W.I.M., retreats and Bible camps, contests for youth groups, financing youth activities and films.

One of the highlights of every Convention is the climax of the Speech Contest. While most of the Conventioneers were enjoying a mixer on Saturday, thirty Young Calvinists were competing in the Speech Contest semi-finals. The three winners in the Young Women's and in the Young Men's division gave their talks on Thursday afternoon.

Two invitations were extended for the 1968 Convention. Muskegon and Kalamazoo were both anxious to have us. However, after they had presented their skits, the society delegates decided to make Muskegon our headquarters in 1968. Of course, we were all reminded to come to the "Klondyke Konvention" in Edmonton next year.

The final event of this great convention was the banquet held in the beautiful Chateau Royale Hotel. The results of the Speech Contest were announced and the awards presented. Marge Kamps of Ripon, California received first place in the Young Women's Division with her talk "Nowhere Man, Please Listen". Second place went to Charlotte Rietema from Kenawha, Iowa and third place to Verla Hoogwerf from Edgerton, Minensota. In the Young Men's Division, Herb Hovenkamp from Decatur, Michigan came first. His speech was titled "Not Peace, But a Sword". Second place went to Richard Veen from Grand Rapids, Michigan and third to John Tiemstra from La Grange, Illinois. The first place winners each received the Julius Bergsma award of $350 for tuition at Calvin, Dordt or Trinity College. The second and third place winners received $100 and $50 respectively.

After a lovely meal, we had the opportunity to listen to a very special guest, Miss Vonda Kay Van Dyke, Miss America of 1965. She certainly proved to be an excellent ventriloquist and we also enjoyed listening to her as she told of some of her experiences as Miss America.

Also with us at the banquet was Don Lonie, an outstanding Christian youth entertainer and speaker from Detroit. I am sure we will remember some of the jokes Don Lonie told us, but what all of us will never forget are the words of advice he had for young people who desired to live a life "In — With God". To be with God, a young person must have consistency, commitment and conviction.

In closing we recited a liturgy on the Presence of God, based on Psalm 46.

It is our hope and prayer that the fellowship and inspiration experienced at this convention will cause each young person who attended to have the desire an dwill to serve the Lord and dedicate himself and his life to be "In — With God".

1966 Young Calvinist Convention

CHICAGO, ILL. .·. AUGUST 20-23

From left to right starting at top row:

1. *Part of the 1650 delegates during Dr. De Koster's presen tation: "John Calvin Comes To Town"*
2. *Arrival of the Alberta contingent.*
3. *Mass Meeting: Drama presented by Chicago students: "Christ in The Concrete City".*
4. *Dr. Ed Roels of Trinity College, one of six sectional leaders dealing with Calvin's thoughts in a contemporary society.*
5. *When the last day arrived no one was ignorant about Canada's centennial, thanks to this group of enthusiastic Albertans. Next year's convention will be held in Edmonton.*
6. *Mr. Henry Vander Linde, dynamic song leader for the sixty-six convention.*
7. *Lunch break and get-acquainted-time for Young Calvinists representing almost four hundred local churches in the U.S. and Canada.*
8. *This group deserved a special welcome by federation director, Rev. Lont. They represent Terrace and Smithers, B.C., 2700 miles from Chicago.*
9. *A happy banquet scene. Marge Kamps of Ripon, Calif. received a $350 tuition grant to Calvin College as one of the winners in the Y.C. Speech contest. Special guest Vonda Kay Van Dyke, former Miss America is seated at the left. She spoke to the conventioneers about the difficulties and challenges of being a Christian while travelling across the country and her appreciation for a Christian home and the Christian schools she attended.*

Youth Action

People often complain about the youth of today being indifferent and indolent. Perhaps many of them are. There are exceptions, however, which are hardly mentioned in the papers. A youth action as undertaken by some young people of the Immanuel Chr. Reformed Church of Hamilton, Ont., shows that there are still young people who voluntarily join the army of Christ.

—

At one of the past season's meetings of Youth Talks, the Young People heard a very interesting talk by Rev. Uitenbosch, who is the port chaplain in Montreal. He told us of his work with the seamen in the harbour of Montreal and expressed concern that so few people seemed to realize what great opportunities for service awaits those who take the trouble to be interested in the work of seamen's missions. He urged the young people of Hamilton to visit the ships that call in the harbour here in Hamilton and to extend the hand of Christian welcome to the sailors who long for such contacts.

A group of young people have taken up this challenge, and from Youth Talks grew Youth Action. Youth Action is a committee which has the following two-fold purpose:

a. To provide Christian entertainment and fellowship for sailors arriving in Hamilton harbour from overseas;

b. To provide these sailors with good literature.

This does not mean that we come aboard a ship carrying Bibles under our arms, but rather that we hope to bring the Word of God first of all by means of the witness of Christian living.

Many sailors seldom come beyond the harbour districts when they dock in Hamilton, and we believe that it is important that they be shown that there is more to be seen than the slums. We have taken seamen on tours of this area: Webster's Falls, Niagara Falls, tours along the mountain side; and we have taken them on beach parties and wiener roasts; you have had the opportunity to meet some British sailors at the church picnic. It is our prayer that by inviting these men along on our activities that they may share also in our spirit of fellowship and come to see some of the joy of Christian living.

But we are not neglecting the second part of our purpose: To provide good literature. Once we have set up contacts, and gained the seamen's confidence that we are trying to do more than just put a Bible into their hands, and that we are sincerely interested in them, then we can approach them with literature. For example, the French ship "Portrieux" was in port for three weeks. During that time we stayed with just that one ship so that we could concentrate our efforts rather than do little with many ships, we did much (we pray) with one ship. By the end of the three weeks the young people as a group had been invited aboard the ship several times and on one of the last days before their departure we presented them with several French New Testaments and French copies of 'God Speaks', as well as several Life magazines and a record of Western music. All of this was accepted with interest by them and several promised to read the Testaments.

For the past week we have been in contact with a German crew. Here too, we appear to have gained the confidence of several of the men and some of us have been invited aboard for a visit. At present we have no German literature, but we have learned that the ship will be in Hamilton a couple of times next year. We have already laid a foundation for further contacts and we will also inform Rev. Uitenbosch that this ship is due in Montreal in the near future.

—

Rev. Uitenbosch has written several articles about his work in our weekly. Our readers will be glad, therefore, to notice the activities wherein the young people of Hamilton are engaged. Reading this announcement, which appeared in the bulletin, might stimulate other young people to do similar work in other harbour cities of Canada and the United States.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With joy we may announce that our covenant God has entrusted to us a son

RAYMOND THEODORE

September 7, 1966.

Rev. and Mrs.
Chas. T. Fennema.
Hilda, Theresia-Martha, and Shirley-Ann.

109 Bruce Street,
Port Arthur, Ont.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Mr. and Mrs. G. Bakker wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

TRUDY
to
Mr DICK DE MOOR

the Lord willing on Saturday, October 1, 1966 at 3 o'clock at the Christian Reformed Church, Clarkson, Ontario.

Rev. H. De Moor officiating.

Future address:
1174 Stavebank Road, Port Credit.

Mr. and Mrs. G. R. Martens are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

FEMMIE A.
to
Mr. SAMUEL J. TERPSTRA

The wedding will take place D.V. on Thursday, October the thirteenth at 7 P.M. in the First Christian Reformed Church, 63 - 67 Taunton Road, Toronto, Ontario.

The Rev. L. Slofstra will officiate.

195 Moorepark Ave.,
Willowdale, Ont.

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings

Harry Wierenga

Jeweller-Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

FALL IS THE TIME TO PLANT DUTCH BULBS

SOME HINTS

For a complete spring garden — one that will flower from the first spring thaw until the end of May — select bulbs from different types, from the early Snowdrop to the late Tulip.

Order your bulbs early, as soon as they arrive at your store from Holland. Ask your dealer to help you select those varieties which will give you the color balance you prefer.

After purchasing bulbs, try to plant as soon as possible. Otherwise, unpack them and store in a cool, well-ventilated room. Spring-flowering bulbs must be planted in the fall, and cannot be stored over the winter.

Bulbs should be planted at least four weeks before heavy frost to permit root formation.

Although not absolutely necessary, it may be helpful to your bulbs to turn over the soil a few weeks before planting, adding some peat or compost.

HOW TO PLANT

Tulips may be planted in shady or wooded areas, as well as in sunny spots.

Dutch bulbs need no "magic thump" or special knowledge — and no weeding, spraying or fertilizing. They flourish in any soil that is well drained.

Bulbs are also adaptable because they contain their own nourishment. They are not seeds but flowers-in-waiting, with all their food "'built-in."

To plant beds or sizeable areas, remove soil with spade to correct depth. Next, set bulbs firmly in position with pointed ends up; then replace soil.

For smaller numbers of bulbs, loosen the soil and dig individual holes with a trowel. (Make sure the bulb has no air pocket underneath it.) Water after planting, and look forward to colorful spring blooms.

In extremely cold areas, a little protection is a safeguard, Use peat, evergreen branches, or salt hay, removing as soon as growth shows above ground.

SPRING BLOOMS

After you've enjoyed your beautiful springtime of flowers, remove the flower heads as soon as petals begin to fade. Cut the foliage only when it has turned brown and dry. Do not permit petals to stay on the ground since decaying flower petals are bad for soil.

For several years of flowering, leave the bulbs where they are. If you wish to use the area for summer flowers, lift the bulbs and replant them in a spare plot to finish their growth. When foliage has ripened, lift the bulbs; remove loose skins and soil; and store in a cool, dry place until planting time.

Either way, to increase the richness of your spring color harvest, be sure to add new bulb varieties each year.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Wife Preservers

Bananas can be refrigerated if put into a tightly-sealed glass jar.

FLOWERS in order of appearance in garden	PLANTING TIME	FLOWERING TIME	HEIGHT (in inches)	HOW TO PLANT
CROCUS	Sept. 1-Dec. 15	March 15-30	5	4" Deep-4" Apart
GRAPE HYACINTH (Muscari)	Sept. 1-Dec. 15	April 10-25	5	4" Deep-3" Apart
TULIP — Species	Sept. 15-Dec. 15	April 1-30	5-15	4"-5" Deep-5" Apart
DAFFODIL — Large Trumpet	Sept. 1-Dec. 1	April 10-25	18-20	6" Deep-6" Apart
DAFFODIL — Medium Trumpet	Sept. 1-Dec. 1	April 10-25	16	6" Deep-6" Apart
DAFFODIL — Short Cup	Sept. 1-Dec. 1	April 10-25	14	6" Deep-5" Apart
TULIP — Fosteriana	Sept. 15-Dec. 15	April 10-25	16	5"-6" Deep-6" Apart
TULIP — Early	Sept. 15-Dec. 15	April 15-30	14	5"-6" Deep-5" Apart
HYACINTH	Sept. 15-Dec. 15	April 15-30	10	6" Deep-6" Apart
TULIP — Double Late	Sept. 15-Dec. 15	April 25-May 5	18-20	5"-6" Deep-6" Apart
TULIP — Triumph Darwin Hybrid Lily — Flowered	Sept. 15-Dec. 15	April 25-May 5	20-24	5"-6" Deep-6" Apart
TULIP — Darwin	Sept. 15-Dec. 15	May 5-20	26-32	5"-6" Deep-6" Apart
SCILLA campanulata	Sept. 15-Dec. 15	May 5-20	10-14	4" Deep-3" Apart
TULIP — Cottage Breeder	Sept. 15-Dec. 15	May 5-20	22-28	5"-6" Deep-6" Apart
TULIP — Parrot	Sept. 15-Dec. 15	May 5-20	20-24	5"-6" Deep-6" Apart

From: Holland-Canada

A.R.S.S. MONTHLY BULLETIN

Mr. J. C. Van Oosterom, the Development Director of the A.R.S.S.

DEVELOPMENT DIRECTOR STARTS WORK

In the second week of September 'Jim' Van Oosterom began working for the Association as Development Director. He will work with the Promotion Committee to organize chapters, hold public meetings, plan a long range promotional programme and in general give the Association the impetus it needs to make it possible to open the Institute of Reformed Scientific Studies in September, 1967.

James Charles Van Oosterom immigrated to Canada from Leiden in 1952. He spent two years teaching in the Calvin Christian School in Hamilton, Ontario and later received a B.A. degree from Calvin College. He was intending to enroll either in Calvin Seminary or the Free University of Amsterdam when the Association prevailed upon him to give his talents to the work he is now doing. Jim is highly esteemed by his friends and was elected president of the 'Groen' Club last spring. He has begun his work with zest and dedication. His report on the Chatham camp meeting and the study conferences follows.

CIVIC HOLIDAY A.R.S.S. CAMP MEETING

Chatham Group Overcomes Vaunted Verbeek-farm Obstacle Course

In a well-planned, well-executed weekend meeting which should fast become a nation-wide 'fad', the Chatham Chapter of the Association for Reformed Scientific Studies invited the young of the Chatham district to participate in its programme of promoting the cause of Christian education. The weekend was no mere effort to 'have fun' or rock with belly-laughter. The meeting had a very specific purpose, namely, to introduce the aims of the A.R.S.S. and convince the young that the A.R.S.S. is, in a very real sense, **their** movement.

Weaved into the usual camp-fire sessions, games, swims, sing-alongs, and tent-riotry masterminded by the young Revs. Mennega and Hielema, were two speeches featuring Mr. A. Witvoet from Toronto, and Mr. H. VandeZande from London. Active participation by the enthusiastic audience — 'rowdy', if you include Rev. Hielema — greatly stimulated the discussions. Mr. Witvoet was at his best in the speech entitled "Hypocrisy", and handled the tricky, knotted problems which were raised with the gentle ease of an expert wrestler, cleverly surrounding his wary opponents. Mr. VandeZande, too, encountered plenty of 'opposition' in his valiant struggle for Christian education. Mr. VandeZande illustrated that the so-called levels of education were basically artificial, that the controlling spirit ran right through all levels of education, and that this spirit was equally pervasive in all. Asked if this meant universal support from all Reformed Christians for the A.R.S.S., Mr. V. responded with an unequivocal yes.

Mr. V. also questioned the accuracy of the hymn which holds: "Take time to be holy", stating that this implies setting a certain time of day aside for personal meditation, whereas a Christian really has no alternative but to live his full life in unconditional obedience to God, man's Creator. To this, a BYT (Bright Young Thing) replied that she had always considered this to mean that a believer takes all time in order to live a life of consecration. Idiomatically, of course, Mr. V. was correct, but the observant reply indicated that the young are not, some current misgivings to the contrary, without understanding.

The whole spirit of the weekend proved beyond doubt that youth today wants very much to live. On the one hand, they want to give themselves to the conviction that 'our only hope and comfort in life and death is Jesus Christ and Him crucified'. On the other, many suffer because it has never been made clear just what this 'life' really is.

Although the weekend had its moments of penetration and heart-to-heart discussions, the fire and vinegar generally accompanying these meetings was very much evident. Few moments elapsed without the familiar thunderous roars of Mr. America, the Rev. Hielema, and the hammy fist of the Rev. Mennega. During the volley-ball games, the Rev. Hielema dominated play both athletically — he thought — and also verbally — everybody else thought.

A very positive result precipitated from the meeting: some expressed their desire to participate more actively in any future organization of these meetings. There are two solutions for this, namely, either the Chapters work more closely with the young people groups, or more young people join the A.R.S.S. directly.

This marked the last time that the Rev. Hielema could lead our camp meetings for us in this area. (Who will take his place?) As all probably know, he is now in Victoria, B.C. We hope and pray that the Lord may bless him in his new duties. Somehow, — you have to watch to understand — he knows what it means to light a camp-fire to the glory of God.

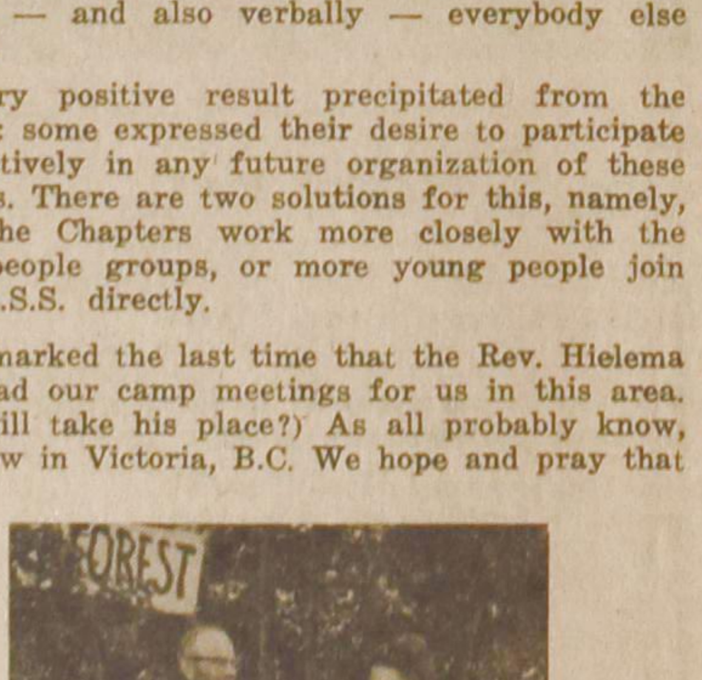

Mr. Verbeek and Rev Mennega at the Verbeek-farm.

The spirit of the event was marred early Monday morning when news arrived that Mr. Huizinga, father of one of our camp leaders, Miss Pat Huizinga, had passed away during the night. At this time we should take the opportunity to express our sympathies for her and her family and appeal to our God for special comfort during their hour of trial.

We are endebted to Mr. Verbeek for the cooperation which he has extended to us. It is Yours Truly's opinion that Mr. Verbeek should be approached concerning the possibility of securing this ideal location for future occasions, and that other areas in the province should be considered for similar programmes.

UNIONVILLE ☆ HOLY REDEEMER COLLEGE ☆ CULTUS LAKE ☆ 1966

Because I was unable to attend the Western Conferences, most of the information contained herein will be from Unionville, although in many respects things were very similar and are therefore applicable to all of the conferences. One of these 'things' is the hard-to-pin-down quality properly known as the "Unionville-Edmonton-Cultus Lake Spirit".

The Spirit of Unionville.

Although the Spirit of Unionville defies definition, and to those outside it would not be understandable, the term has come to take on a profound meaning among those who attend the lectures. At best, it may be called an undeniable awareness of a concrete unity of purpose created through man busily engaged in scholarly activities by the Light of the Word of God. This, after all, is the true community of scholars. Perhaps it can be summed up in the words of the greetings from the A.R.S.S.-F.C.U.C. to the Western Conferences: "What has struck us here is than in all the diversity of material the speakers have presented us with such agreement of approach . . .", to which Edmonton replied: "Though we be separated by many miles we are one in our Lord and it is through this unity that we as a Christian community must witness to our times."

After the Rev. Martin Vrieze had established his credentials by giving an incredibly testy interpretation on "What is History?" he vaulted into his main address which concerned the American, French and Canadian Revolutions. Rather than recoil from the use of the world 'revolution' with regard to Canada, Vrieze explained that any attempt to change the patterns of culture without concern for the abiding law-order of God has to be considered a revolution. Since the changes in Canada were the result of the Enlightenment conceived in Europe, they must be considered revolutionary rather than reformational. Vrieze explained that even in Canada, while it was still in its embryonic stage, men put the reformational ideas to the sword. When one surveys the Canadian scene today, for the believing Christian there can be no serious dispute about this. All the arguments about the 'innate rights of man', the 'immutable laws of Nature' are absurd for the Christian who believes that, rather than having inborn rights, God has created man in the image of Himself and leads him to find his freedom only in Jesus Christ.

Dr. Schrotenboer spoke on "Motives in Ecumenism". His penetrating lecture on 'Dialogue: A Way to Truth?' was very much to the point. It is popularly believed that if men simply sit down to "talk over their problems" all the sharp edges will automatically be removed and there will be general concord. Assumed of course, is that when anyone with a brain talks reasonable to someone else — also with a brain, of course — there wil be "a meeting of minds" and the result must be favourable. Forgotten is the simple truth that the mind is dependent upon the heart, and is ruled by it. Hence, a statement by a leading American politician that 'we must solve our problems with reason, rather than prejudice or myth'. No doubt, things like Christian principles are all lumped together under either 'prejudice' or 'myth'. Schrotenboer insisted that we must not fall for this sort of thing, but remember that useful dialogue can only be had when there is a spiritual confrontation in depth and best of all when one, unifying spirit pervades the discussion. For that reason, true dialogue cannot be achieved between a Christian and a non-Christian; the discussion there often boils down to a bit of small talk because the basic spirits do not merge.

Henk Hart — greatly sustained by his lovely wife, Anita — made a conspicuous start when he began to discuss "Spirits". (Laughter) However, he artfully fenced his way through and explained, to the complete satisfaction of all, that spirits, such as the prominent Humanistic spirit, are real. Anyone, now acquainted with the Spirit of Unionville quite agreed. The spirit which has lived on in North American thought and culture, particularly that spirit characterizing Emerson and Dewey are spirits with which we must reckon. Emerson's opinion that 'thoughts rule the world' and Dewey's, that the whole cosmic process must be controlled by the intellect, leave no room for a structure, or a law, which God has put in His creation.

The Rev. Louis Tamminga addressed an assembly on Wednesday evening. This was the traditional "key-note", entitled, **Living the Power of Christ in Today's World.** At this meeting the new Assistant to the Executive Director and Development Director were introduced.

The Federation of Calvinistic University Clubs delivered the following message to the Association:

"The Federation wishes to express its appreciation to those men who, called by God to a difficult but urgent task, were impelled to form the A.R.S.S. The Association has taken to heart the plight of Christian students in secular universities on this continent. In our time, when the Christian student can, at best, rely on only the individual Christian professor, who is himself limited by the structure of such universities, the Association has held before us into the recognition of the integrally reforming power of the Word of God. We are deeply grateful for the Christian insight into learning with which the Association has confronted us and challenged us through its lectures at the conferences in Unionville and elsewhere, and through its publications. We thank the A.R.S.S., whose creed is our creed, for the work it has thus far accomplished; we call upon our parents to support the Association to their utmost; and we pray that God may richly bless the Association in its endeavours."

CALENDAR OF THE WEEK

Tuesday, Aug. 23:

1. Dr. H. E. Runner committed 32 personal fouls and was ejected from an otherwise uneventful touch-football game.
2. Complaints of conspiracy to dunk Peter Schouls into pool at midnight were found malicious and unsubstantiated.

Wednesday, Aug. 24:

1. Representation from province of Alberta considered fair.
2. P. Speelman announced that compilation of J. C. VanderStelt's questions would be published and marketed in two volumes.
3. Peter Schouls bed-ridden with severe cold.

Thursday, Aug. 25:

1. Bob Reitsma found his small imported car had been exported.

Friday, Aug. 26:

1. (11 p.m.) Registrar A. Witvoet estimated over two thousand had attended the Conference.

J. C. Van Oosterom.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Athens, Ont., G. Bieze te Alliston, Ont.

te Dundas, Ont. J. Joosse te Georgetown, Ont.

te Brampton (II), Ont., P. Kranenburg te Jarvis, Ont.

te Fort William, Ont., D. C. Los te Grimsby, Ont.

te Bradford, Ont., R. Praamsma te Collingwood, Ont.

Bedankt

voor Blyth, Ont., P. Kranenburg te Jarvis, Ont.

Aangenomen

naar Welshburg (I), Iowa, U.S.A., H. Hollander te Neerlandia, Alta.

CANADIAN REF. CHURCH

Beroepen

te Edmonton, Alta., H. J. Nyenhuis te Bunschoten-Spakenburg, Nederl.

Bedankt

voor London en Watford, Ont., D. De Jong te Brampton, Ont.

INSTALLATION REV. J. S. HIELEMA

When a congregation of 100 families receives a pastor after a vacancy of 1 year and 9 months, then it is hard for them to adequately express their gratefulness to the Lord, and their joy to the new minister and his family.

At least, this is the case with the congregation at Victoria.

After Rev. R. Popma left Victoria to take up his new charge in Trenton, Ont. in Dec. 1964, the Victoria Church has called 11 ministers .But Rev. J. S. Hielema was the man God had prepared for His congregation in Victoria and on September 7, 1966 we all could witness the installation of Rev. Hielema as our new pastor and teacher. The impressive service was led by our counsellor Rev. J. Boonstra of Duncan, B.C. with Rev. D. Pierik of Port Alberni making the charge to the minister. Rev. H. VanAndel preach the Word by showing minister and congregation what it means to have received an office; that when in faith and obedience we answer God's call to pick up the serpent by its tail (as God asked of Moses at the burning bush) it will become in our hands a rod and a staff, through Christ who has conquered the serpent for us.

After a welcome-dinner with the consistory members and their wives, and a social evening with the congregation where the minister and his wife were introduced to the various activities within the congregation, our new minister held his inaugural sermon entitled: "The church, a habitation of God" (Eph. 2:19-22) on September 11.

It has become clear to us all that we have received in Rev. Hielema a dynamic and Spirit-filled servant of the Lord, who in a clear and forceful way will lead our congregation in the way of Truth. To God be all praise.

L. Stellingwerff, clerk.

REFORMED ECUMENICAL SYNOD ANNOUNCES 1968 MISSIONS CONFERENCE

Centered around the theme: *"The Christian Message to a Changing World"*, the first missions conference of the Reformed Ecumenical Synod will be held from August 5 to 9, 1968 in the Netherlands. To be known as the Baarn RES Missions Conference, the one week gathering will meet in the Missionary Centre of the Reformed Churches in the Netherlands, in Baarn, near the Dutch Royal Palace in Soestdijk. Delegates from the 27 member churches of the RES will consider the mission activity of the churches in today's world. The chairman of the RES Standing Committee on Missions, the Rev. John P. Galbraith of Philadelphia, Penna. will open the meeting. The topics for the conference include the goal of missions, the evangelism of the church amidst growing secularism, world missions and syncretism, ecumenism in evangelism, the mission programme of the church, the relation of the national churches and the foreign missions, the consolidation of Reformed missions and missions and the consummation. The conference will consider the work of both 'home' and 'foreign' missions, and will hear papers from speakers from all six continents.

Lectures and discussions will be held during the day, while the evening will be devoted to reports and films on the home and foreign mission work of the RES member churches.

The Conference will be held during the week preceding the Amsterdam meeting of the RES.

IMMIGRANT SON RECEIVES DOCTOR'S DEGREE

On Friday, September 16, Mr. Hank W. H. Van Andel from New Westminster, B.C. was granted the degree of Doctor of Philosophy in the Department of Physics at the University of British Columbia. The young Dr. Van Andel was born in Soest (The Netherlands) in 1940. He graduated from Highschool in 1957, studied at Calvin College and the University of B.C., received his Bachelor of Science Degree in 1962, his Master of Science Degree in 1963, and now his Doctor's Degree upon submission of a thesis: "Measurement of Radiative Lifetimes of Electronic States in Neon".

Dr. Van Andel received a postdoctorate scholarship from the National Research Council for two years which will take him overseas for a research-project at the "Instituut voor Plasma Physica" in Jutphaas, The Netherlands.

DE ONZEKERE SITUATIE IN SPANJE

Wie in tal van bladen de berichtgeving over Spanje volgt, zal zich wel eens afvragen: Is hetgeen omtrent Spanje vernomen wordt niet soms tegenstrijdig? Dan weer vernemen we van kerken, die vergunning kregen om een kerkgebouw te openen, en dan weer lezen we, dat aanvragen om kerkvergunning geweigerd zijn en voorlopig geen vergunning om kerkgebouwen te openen zal verleend worden. Dit bewijst reeds hoe verward de situatie in Spanje momenteel is. Eén van onze medewerkers plaatste onlangs in diverse Spaanse bladen advertenties waarin gratis Nieuwe-Testamenten en Bijbels aangeboden werden. Vele aanvragen kwamen binnen. Nu is de Bijbel in Spanje in feite nog steeds een verboden boek en de adverteerder kreeg dan ook last met de politie. Evenals een predikant, die ter verantwoording werd geroepen omdat hij zonder vergunning een kerkzaal geopend had. "Waarom hebt u geen vergunning gevraagd?" werd hem gevraagd. "Wel — antwoordde de predikant — als ik vergunning gevraagd had, had u die vermoedelijk geweigerd". Met het antwoord: "Daar zou u wel eens gelijk aan kunnen hebben", was de zaak afgedaan. De kerkdiensten ... gaan rustig voort.

Felle strijd

Achter de schermen woedt een felle strijd tussen regering en inquisitie. De regering dient de bevelen van de hoge geestelijkheid uit te voeren. Formeel doet de regering dit. Maar ... in feite niet. De politie heeft de opdracht terzake van de houding jegens de protestanten niets te doen, dat schade zou kunnen gaan betekenen aan de goede naam van Spanje in het buitenland. Spanje, het land, dat jaarlijks vele toeristen uit tal van landen trekt. Van deze situatie profiteert uiteraard het zendingswerk.

Diepere achtergrond

Ook het Vaticaan kan zich niet permitteren, dat het een slechte naam krijgt in het buitenland. Er heerst niet alleen onzekerheid en besluiteloosheid in Spanje. Er is meer. Rome moet zich op haar houding bezinnen. Welke kant moet men uit? "Ketters moeten enigermate ontzien worden", want immers overal ter wereld gaan in r.k. landen de ogen open voor wat Rome in wezen is. Men krijgt open oog voor het Vaticaanse machtsstreven.

Spaanse priesters

Regelmatig bereiken ons brieven van Spaanse priesters, die het "beu" worden.

"Wat houdt onze godsdienst in?" vragen niet weinigen zich af. De "mis lezen" ... een van buiten geleerde rol afdraaien. Meewerken aan vagevuur-exploitatie "waaraan we zelf niet geloven". Deze priesters steken hun mening niet onder stoelen of banken. Publikaties in verschillende Spaanse bladen van de laatste tijd bewijzen dit. Wat vorige eeuw plaats vond in Spaans-Amerika geschiedt thans in het moederland. Vele priesters zouden graag met de r.k. kerk breken. En de hoge geestelijkheid? Wat moeten zij doen met al die afvallige en opstandige priesters?

"Wet tot bescherming van het geloof"

Reeds eerder schreven we over de totstandkoming van de "wet tot regeling van de rechten van niet-r.k. godsdiensten", of zoals men van r.k. zijde zegt: "een wet tot bescherming van het allerheiligste geloof". Het zal nog wel enige tijd duren voordat dit dokument gereed is. Deze wet moet de machtspositie van Rome bevestigen en tegelijkertijd buitenlandse protestanten tevreden stellen.

Volgens een bericht in het blad A.B.C. (Barcelona, 8 juli 1966) zou het ontwerp 15 juli aan de ministerraad worden voorgelegd en vervolgens tegen het einde van de zomer aan het parlement. Behandeling wordt in december a.s. verwacht.

Deze wet zal op onopvallende wijze alle Evangelisatiewerk streng verbieden en zwaar straffen.

Dit zgn. "statuut" omvat blijkens het ontwerp diverse punten.

O.a. zouden protestanten het recht verkrijgen om scholen te openen. Maar ... de bisschop moet toestemming geven Maar .. geen subsidie voor deze scholen.

Is het niet merkwaardig, dat vastgelegd moet worden, dat een huwelijk, voor de rechtbank gesloten, voortaan door de staat erkend zal worden?

Ten aanzien van de onzekere toestand schreef men in het r.k. dagblad "De Tijd" van 9 juli jl. over "het nog uit de weg moeten ruimen van vele hindernissen".

Rome bereidt zich op de toekomst voor. Rome houdt ernstig rekening met een eventueel statuut. Hier en daar is men al begonnen met een diocesame (binnen het ressort van een bisdom) registratie, een soort verplichte volkstelling binnen het gebied van een bisschop. De Spanjaard moet opgeven waar hij werkzaam is, in wiens dienst; door welke priester hij is gedoopt; wanneer hij het "heilig vormsel" heeft ontvangen; welke priester zijn huwelijk sloot; of eventuele kinderen r.k. zijn gedoopt enz. Al de gegevens worden verzameld. U begrijpt terstond, dat men tracht ook de gegevens van "verdachte personen" te verzamelen. Immers, deze gegevens zijn noodzakelijk om t.z.t. nodig geachte maatregelen te kunnen treffen.

(De Zendingsbode.)

Hamilton's Mayor spreekt op Banquet

In verband met Hamilton's Centennial project heeft de burgemeester van Hamilton, Hon. Victor K. Copps, toegezegd te zullen spreken op een banquet, dat georganiseerd is door de Christian Action Foundation in Hamilton. Dit banquet zal worden gehouden op 29 oktober a.s. in het gebouw van de Christian Action Foundation, the Christian Educational Building aan West 5ht Street, ten zuiden van Mohawk Road.

De leden van de Chr. Action Foundation betalen $3.00 per persoon en niet-leden $3.50.

Tevens zal op 12 oktober a.s. in hetzelfde gebouw Dr. Mary Purdy spreken over "Alcoholism in the City of Hamilton and the problems in general concerning alcoholism."

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

Verdovende Middelen

als slaaptabl., aspirines e.d. genezen niet en kunnen bij veelvuldig gebruik in het lichaan. grote verwoestingen aanrichten! Neemt U liever de Florageneeskruiden. Deze zijn onschad. en daarmee worden ongelooflijk mooie resultaten bereikt, ook daar waar alles faalde en men alle hoop had laten varen. Leest onze attesten en U staat paf! Uw ziekte en klachten melden aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

TRAVEL OK TOURS
REISBUREAU
O K. JOHNSON & CO., LTD.
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488
Sarnia: 133 N. Front ED 6-6169

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY
Van het Departement van Onderwijs

ONDERWIJS VOOR VOLWASSENEN

Een uitgebreid programma, omvattende cursussen voor volwassenen, is beschikbaar over geheel Ontario. De meeste "secundary schools" en technische instituten bieden avondcursussen aan voor beginners zowel als gevorderden. Het "Technical Evening Class Program" voor gevorderden geeft aan personen, tewerkgesteld in de industrie, de gelegenheid tot verdere ontwikkeling. Dit programma bestaat uit 3 klassen en 3 soorten van diploma's worden uitgereikt door het Departement van Onderwijs, een voor het met goed gevolg doorlopen van elke klasse.

"Program 5" van het "Technical and Vocational Training Agreement" voorziet in de mogelijkheid van academische zowel als vakopleiding van werklozen.

In de meeste gevallen is vereist, dat vacatures aanwezig zijn of althans te verwachten zijn, alvorens dergelijke opleidingscursussen worden georganiseerd. Personen, die deze opleiding wensen mee te maken, moeten er redelijkerwijze zeker van zijn voor de vervulling van dergelijke vacatures in aanmerking te komen, of zij moeten voldoende verzekering geven van hun bereidheid om tewerkstelling buiten hun plaats van inwoning te accepteren.

Deze opleidingscursussen zijn gratis en alle deelnemers ontvangen tijdens hun opleiding een geldelijke tegemoetkoming.

Inlichtingen bij de dichtstbijzijnde school.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

WILLIAM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

The Association for Reformed Scientific Studies
in cooperation with
The Federation of Calvinistic University Clubs
announces a
Fall Study Conference
at
EDUCATIONAL CENTRE,
Mohawk Road and West 5th Street in Hamilton,
October 7, 8, 9, 10, 1966

Dr. H. HART will present "The Challenge of our age".
Prof. M. VRIEZE will lecture on "Revolution in the West".
This conference is a must for students and teachers. Those not directly and existentially involved in advancing integral biblical scholarship will not want to miss the invigourating Christian fellowship nor the new insights gained by all.

Keynote address — (open to public)
Prof. M. Vrieze on "NO ROOM FOR SPECTATORS",
October 10, 1966, 7:30 P.M.

REGISTRATION:
By mail — to Mr. P. VanBelle, 1259 Brant St., Burlington, Ont.
In person — October 7, 7:30 P.M. or October 8, 8:30-9:00 A.M.

FOURTH ANNUAL CANADIAN REFORMED CHOIRS
OF SOUTH ONTARIO
present
A Thanksgiving Concert
(will be broadcast)
MASSED CHOIRS (200 choristers)
Director: Menno DeGroot.
Organists: Mrs. Roy D. Pearce;
Joop Knegt.
CENTENARY UNITED CHURCH, Main St. W. (near James).
HAMILTON, October 10th, 1966, 8 P.M.
Admission Free.

Milgrom Electric Ltd.
All Tools Reduced
Precision and Power Tools — Metal Lathes — Wood-working Machinery — Webster Paint Sprayers, and Hundreds of other Items.
OUR NEW ADDRESS:
113 Ferguson N., Hamilton, Ont. 522-5924

SUPERINTENDENT PSYCHIATRIST
and Part-time Psychiatrist wanted
for 30-bed private Psychiatric Hospital, with in- and out-patient services, to open in Ontario in 1968. Comparable Salary.
Apply to A. Vandermaas, M.D., President Salem Christian Sanitarium Assoc., Inc., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

DIRECTOR OF NURSING WANTED
for a Psychiatric Hospital in Ontario, to open in July 1968. Should be available shortly for organization and psychiatric post-graduate training. B.Sc.N. preferred. Standard salary.
Apply to A. Vandermaas, M.D., President, Salem Christian Sanitarium Assoc., Inc., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

FOR YOUNGER CATECHUMENS AND EVANGELISM:
From Genesis to Revelation
by Rev. S. VISS Jr.
28 lessons, 52 pages
Price per copy $1.00

FOR ADVANCED CATECHISM CLASSES:
By Grace Through Faith
by Dr. R. KOOISTRA
23 lessons, 96 pages
Price per copy $1.50

ORDER FROM YOUR BOOKSTORE OR FROM THE PUBLISHERS
GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312 Station B Hamilton, Ont.

IEDERE DUITSE WERKNEMER DOET AAN KAPITAALSVORMING

Bevordering van de vermogensvorming in de Bondsrepubliek — Een wet ten behoeve van arbeiders en employé's

Bonn (DaD) — Een bedrag van 312 Dmark ontbrak eind 1965 in het loonzakje van die Westduitse werknemers, die profijt wilden trekken van de voordelen van de nieuwe "wet ter bevordering van de vermogensvorming van de werknemer". Overeenkomstig deze wettelijke regeling kan iedere werknemer in de Bondsrepubliek van de werkgever eisen, dat jaarlijks 312 Dmark van zijn loon of salaris voor de vorming van een vermogen wordt ingehouden en belegd. Over de beleggingsvorm beslist hijzelf. Het belangrijkste voordeel daarbij is, dat van dit bedrag geen sociale lasten en belastingen worden geheven. De winst is aanzienlijk. Deze bedraagt, samen met de andere in de Duitse Bondsrepubliek gebruikelijke spaarpremies, ongeveer het dubbele van hetgeen, normaal in contanten uitbetaald zou worden en kan verder naargelang van de grootte van het gezin en van het inkomen nog wezenlijk hoger liggen.

Bij zijn bemoeiingen om te komen tot een algemene vermogensvorming ging de wetgever er van uit, dat eigendom de sociale zekerheid en de onafhankelijkheid van de werknemer verhoogt en door de bijkomende spaarbedragen de kooplust van de consumenten tevens wordt afgeremd. Voorwaarde voor de vermogenvormende belegging is namelijk, dat de werknemer gedurende een periode van vijf jaar alleen over de rente van zijn spaartegoed mag beschikken. Zo krijgt de wet ook een bijzondere economische betekenis: deze draagt ertoe bij de stabiliteit van de Duitse valuta te verzekeren.

Volgens de wet op de vermogensvorming kan in de toekomst een afspraak over vermogenkwekende bestedingen — die tot nu toe alleen door de afzonderlijke ondernemingen toegestaan werden — nu ook in de tariefcontracten worden opgenomen. De vakbonden eisen, dat het bedrag van 312 Dmark als een bijdrage van de ondernemer voor de vermogensvorming van haar arbeiders en employé's wordt gezien, dat dus in geval van loonsverhogingen dit bedrag extra door de werkgever wordt opgebracht. De werkgevers vrezen, dat zij door zo'n overeenkomst per jaar 3 tot 4 miljard Dmark meer zullen moeten opbrengen. Zij willen de uitbetalingen ten behoeve van de vermogensvorming veeleer als een deel van mogelijke loonsverhogingen zien.

Een gulden middenweg tussen beide opvattingen hebben vertegenwoordigers van de bouwsector ingeslagen. In de tariefovereenkomst over de vermogensvorming van de in deze bedrijfstak werkzamen werd een eigen prestatie van de werknemer ingecalculeerd. Terwijl de werkgever per werkweek van 41 uur 3,70 Dmark als vermogenvormende uitkering inbrengen, wordt de bijdrage van de werknemer 0,80 Dmark. Aan het einde van de vijfjarige termijn staan dan inclusief de premies en rente ongeveer 1300 Dmark ter beschikking.

Nog is niet te voorzien, hoeveel werknemers al in 1965 van de voordelen van de vermogenvormende belegging hebben geprofiteerd. De bereidheid tot sparen en tot het vormen van financiële reserves is in de Bondsrepubliek op het ogenblik zonder twijfel groot. Zoals onlangs bleek, hebben arbeiders en employé's bij spaarbanken een tegoed ten bedrage van in totaal rond 23 miljard Dmark.

(Actualiteiten uit Duitsland.)

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

Auto's, auto's, auto's!

Japan maakt zich op voor het gevecht op de wereldmarkt

Ook in Japan wint de auto in snel tempo veld. Nog niet zo heel lang geleden telde men er per 400 inwoners één auto, thans is dit per 50 inwoners één auto. De zeer snelle groei van het autopark bevorderde de ontwikkeling van een krachtige autoindustrie. Vooral bedrijfsauto's vonden een goede markt en thans is Japan het tweede land ter wereld met de produktie van deze auto's. De Japanse autoindustrie is vooral na 1958 enorm snel gaan groeien, zie grafiek. Er zijn thans concerns in Japan die een zeer hoge jaarproduktie aan personenauto's behalen. 11 Concerns produceren niet alleen vrachtwagens etc. maar ook personenauto's. Tussen de concerns onderling zijn grote produktieverschillen. Het concern van Mitsubishi is met zijn 85.000 werknemers de grootste onderneming, hoewel hun produktie aan personenauto's vrij gering is. Het concern maakt echter voornamelijk autobussen, vrachtwagens en tractoren.

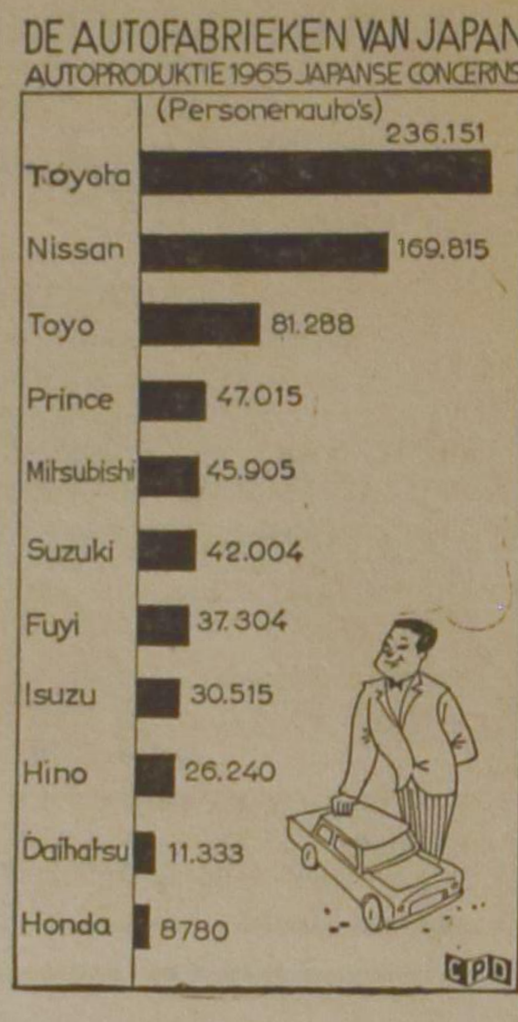

Japan produceert jaarlijks ca. 700.000 personenauto's, waarvan er ruim 100.000 naar het buitenland gaan. Japan maakt zich echter klaar voor het gevecht op de wereldmarkt. Uitlatingen van de president van de Japanse autoindustrie laten hierover geen twijfel bestaan. Men verwacht dat de autoproduktie jaarlijks met ruim 20% zal stijgen en deze grotere produktie moet voor een flink deel aan het buitenland worden verkocht wil men draaien.

In reclamecampagnes in verschillende landen is het al merkbaar dat de Japanse autoindustrie zich gereed maakt voor het gevecht op de wereldmarkt. De belangrijkste markten voor de afname van Japanse auto's zijn Zuid-Amerika, Australië en Europa (excl. Azië). Europa koopt thans jaarlijks ruim 14.000 personenauto's van Japan, en Zuid-Amerika neemt er 31.000 af. De wereldmarkt moet echter meer Japanse auto's opnemen wil Japan geen overproduktie aan auto's krijgen. Het gevecht zal gaan beginnen; overal op de automarkt van de wereld ziet men de schaduw van Japan.

In Japan zelf maakt de autoindustrie zich sterker. Er zijn geruchten van fusies van bedrijven of er zijn fusies. Het concern Nissan is gefuseerd met het bedrijf van Prince, hoewel beiden hun eigen modellen op de markt houden. Totaal bezit dit nieuwe concern thans ca. 30.000 werknemers en de totale produktie aan personen- en bedrijfsauto's bedraagt jaarlijks bijna 437.000 auto's.

Er gaan zich nu in Japan twee machtige autoconcerns tegen elkaar aftekenen: het complex van Toyota met een jaarproduktie aan personen- en bedrijfsauto's van ca. 477.000 stuks, en het nieuw gevormde concern van Nissan-Prince. Beide reuzen kijken verlangend over de horizon van Azië naar Europa en Amerika. Voor een deel is Japan al over die horizon, want zijn fabrieken van autoproducerende bedrijven staan al in Zuid-Amerika, Mexico en België, al produceert men in België geen auto's maar bromfietsen. Geruchten over vestigingen in Spanje of Portugal doen de ronde.

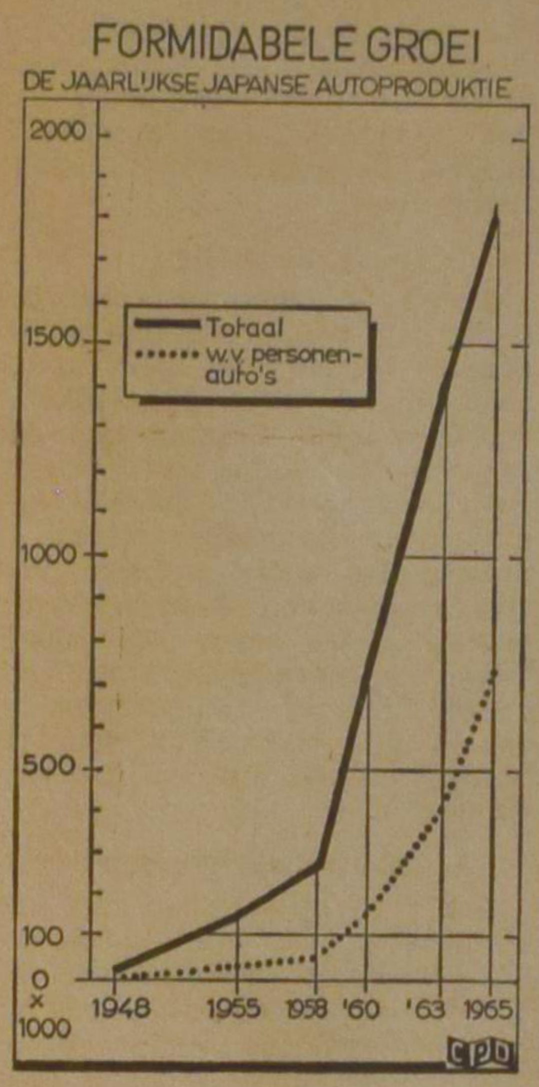

VIER NIEUWE PREMIEBOEKEN

EEN AANWINST VOOR UW BOEKENKAST!

Wij hebben onze lijst met premieboeken aangevuld met vier nieuwe pocketboekjes, waarvan U desgewenst een gratis exemplaar wordt toegezonden bij het werven van een nieuwe abonnee voor *Calvinist Contact.*

I. *Religie Zonder God*, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

II. *Het Raadsel van ons Leven*, door prof. dr. J. H. Bavinck.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

III. *Zijn alle godsdiensten gelijk?* door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijke geloof als het allesomvattende antwoord.

IV. *De Slaande Hand*, van Hugo Kingmans, 2e druk.
Een vlot geschreven verhaal over een eigenaar van een meubelzaak die het tegen een concurrent moet afleggen en onder vele teleurstellingen dreigt onder te gaan.

Wat mocht ik niet vergeten?
O ja . . . .
Ik moet nog abonnees werven
voor Calvinist Contact,
want, hoe meer abonnees des
te beter het blad kan worden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door dr. H. Mulder.
Dit boek brengt u in aanraking met het dagelijkse leven, de levensstijl en de gedachtenwereld van de eerste Christenen. Tal van vondsten uit de laatste tijd zijn door de auteur in dit boek verwerkt, waardoor geheel nieuw licht valt op een interessant stuk van de oude christelijke kerk.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearrbeid is is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

DE SLAANDE HAND, van Hugo Kingmans, 2e druk.
Een vlot geschreven verhaal over een eigenaar van een meubelzaak die het tegen een concurrent moet afleggen en onder vele teleurstellingen dreigt onder te gaan.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

AND TO THE ESKIMO'S, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.